

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 11 JUNI 1913.

Wetsontwerp waarbij, in vervanging van het evenredig patentrecht en het evenredig mijnrecht, eene taxe wordt gevestigd op de inkomsten of winsten behaald in de vennootschappen op aandeele en in zekere financieele- en nijverheidsbedrijven.

MEMORIE VAN TOELICHTING.

MIJNE HEEREN,

Ons fiscaal stelsel begrijpt verscheidene rechtstreeksche belastingen die voor doel hebben de geheele inkomsten van de particulieren te treffen :

De personeele belasting is, in haar wezen en door de samenvoeging van hare verschillende factoren, eene belasting op het totaal inkomen, belasting opgevat volgens een stelsel van vermoedens gevestigd op de uiterlijke blijken of teekens van den graad van fortuin;

De grondbelasting is eene bijzondere taxe op het inkomen van onroerend goed bepaald volgens schatting;

Het patentrecht is eene bijzondere taxe op het bedrijfsinkomen, in 't algemeen geregeld naar de tastbare grondslagen die toelaten de betrekkelijke belangrijkheid van dit inkomen te schatten;

De vaste en evenredige mijrechten, in hunne tot heden gehandhaafde opvatting, deelen tegelijkertijd in den aard van de grondbelasting en in dien van het patentrecht.

Van den oorsprong af van het bestaande stelsel, heeft de wetgever het *werkelijke* inkomen willen belasten, verkregen door de nijverheid in naamlooze vennootschap gedreven : de wet van 21 Mei 1819 (tabel n° 9) vestigde reeds het recht op het bedrag der uitgekeerde *dividenden* en de wetten van 22 Januari 1849 (art. 3) en van 3 Juli 1871 (art. 42) hebben slechts het beginsel verruimd door te spreken van de jaarlijksche *winsten*. Dit stelsel

werd nadien toegepast op de winsten der commanditaire vennootschappen op aandeelen (wet van 18 Maart 1874).

Eveneens heeft de hedendaagsche wetgever het patentrecht vastgesteld op de *werkelijke* winsten voortkomende van de verzekeringsverrichtingen : zulks is het geval — behoudens verschillen spruitende uit de toepassing en niet uit het beginsel — onaan gezien of de verrichtingen gedaan worden in vennootschap, naamlooze of commanditaire op aandeelen, dan wel of het vennootschappen in anderen vorm of particuliere verzekeraars geldt (wet van 24 Maart 1873, art. 2 en 3, en wet van 29 Maart 1906, art. 1) (1).

De vennootschappen of vereenigingen van aandeelhouders zijn hedendaags het krachtigste werktuig voor de vorming en de uitbreiding van den roerenden rijkdom. Zij verschaffen aan hunne leden eene opbrengst, en dikwijls eenen aanwas van kapitaal — wij plaatsen ons op het standpunt der veronderstelling van voorspoed der onderneming — door rente te doen opbrengen aan geldspeciën of ander persoonlijken inbreng van de algemeenheid der deelnemers.

Dit zijnde, wanneer men streeft naar verwezenlijking, in een concreten vorm, der belasting op de roerende waarden welke zoo dikwijls door de openbare meening gevraagd werd, in den boezem der Kamers en elders, met een oogmerk van gelijkmakende rechtvaardigheid, wordt men er toe gebracht in de eerste plaats den rijkdom te treffen die zijnen oorsprong neemt in de verrichtingen der vennootschappen op aandeelen.

Ziedaar, Mijne Heeren, de gedachte die ten grondslag heeft gelegen aan het wetsontwerp dat ik, ingevolge 's Konings bevelen, de eer heb U ter overweging aan te bieden. Zijn hoofddoel is eene verandering van het patentrecht der vennootschappen op aandeelen in de juistere richting eener taxe op het inkomen.

Met het patentrecht te vestigen op de dividenden of op de winsten der vennootschappen waarvan sprake, heeft de wetgever onaangeroerd gelaten een beter in rechten verzekerd inkomen, dat dikwijls hooger is dan hetgene der aandeelhouders : wij beduiden de interesten verbonden aan de obligatiën van die vennootschappen.

Indien, van gerechtelijk standpunt, de actiën en de obligatiën zeer verschillende rechten toekennen, zijn dividend en interest, uit een economisch oogpunt, van gelijken aard. Een en ander zijn de huur welke de bezitters van het kapitaal trekken uit de medehulp welke het aan de voortbrenging verleent; zij zijn beide de rechtstreeksche belooning van dit kapitaal dat als deelgenoot van den arbeid van anderen optreedt.

Een gezaghebbend financieel orgaan, de *Moniteur des Intérêts Matériels*, liet eertijds over dezelfde zaak een artikel verschijnen behelzende eene in haren eenvoud zeer treffende bewijsvoering welke door den heer Eudore

(1) De wetgeving over dit onderwerp is overgedrukt in de bijlage.

Pirmez reeds werd geleverd in de vergadering der Kamer van 2 Augustus 1883 :

« Ziehier twee vennootschappen : de eene heeft een actiënkapitaal van
 » 5 miljoen frank, de andere heeft een kapitaal van 4 miljoen en geeft
 » voor 4 miljoen obligatiën uit, tegen 6 $\frac{1}{2}$ %. Veronderstellen wij eene
 » zelfde zuivere winst, delgingen afgetrokken, van 250,000 frank, of
 » 5 $\frac{1}{2}$ % der gestorte sommen. De eerste van die vennootschappen zal de
 » belasting betalen op de 250,000 franken winst uitkeerbaar aan hare aan-
 » deelhouders. De tweede zal slechts getaxeerd worden op 40,000 frank,
 » de dienst van den interest op de obligatiën 240,000 frank verslindende,
 » som, welke een maatschappelijken last vormende, niet aan de taxe onder-
 » worpen is. Ziedaar wel, onzes dünkens, eene ongelijkheid tegenover de
 » belasting die slechts bezwaarlijk te rechtvaardigen is. Wij zijn van
 » meening dat, op de eene of de andere wijze, de manier van patenthef-
 » fing zoo kon gewijzigd worden dat eene billijkere verdeeling der fiscale
 » lasten bekomen wordt. » (*Moniteur des Intérêts matériels*, 13 September 1903.)

De waarheid treedt nog met meer kracht in het licht, wanneer men, achter het maatschappelijk scherm, de afzonderlijke personen beschouwt die in de vennootschap deel hebben. De houders van aandeele en van obligatiën doen eene in haar wezen zelfde verrichting : belegging van hun kapitaal ; en het jaarlijksch profijt dat zij er uit behalen, in afwachting dat zij op het gepaste oogenblik dit kapitaal terugnemen, is ook gelijk in z'n wezen : het is een inkomen. Van weerszijden de toevallige particulariteiten buiten beschouwing gelaten, is er te zelfden titel belastbare stof.

Voegen wij hier ten overvloede bij dat de voorgestelde fiscale gelijkstelling natuurlijk voortspuit uit de wet van 25 Mei 1913 : deze maakt inderdaad op het uitgeven van obligatiën de regelen van openbaarmaking toepasselijk, welke gevestigd zijn voor de uitgifte van actiën (art. 68) ; zij strekt tot de obligatiën de bepalingen uit betreffende den eigendom en de overdracht der aandeele op naam of aan toonder (art. 69), en zij voorziet de vereeniging der obligatiehouders, in algemeene vergadering, om te beslissen over het vervangen door actiën van de schuldvorderingen van de obligatiehouders (art. 70bis en 70^t, 4°).

Doen wij onmiddellijk opmerken, dat het niet te doen is om de obligatiehouders, evenmin als de aandeelhouders, rechtstreeks en persoonlijk door den fiscus te doen treffen, hetgeen zou geschieden door hen zelfstandig de belasting te doen storten of door eene afhouding te doen op de dividend- of interestcoupons. De vennootschap zal gehouden zijn het nieuwe recht te betalen, zooals zij thans tot betaling van het patentrecht gehouden is ; zij zal eenvoudig het bedrag daarvan afhouden alvorens hare winsten uit te keeren, ofwel zal zij het ten laste brengen van de algemeene kosten van het volgend boekjaar.

Het stelsel van de belasting op de werkelijke winsten — en niet op het

vermoedelijke inkomen van het bedrijf — wordt van nu af toegepast op de vreemde vennootschappen op aandeelen, handelende in België, zoowel als op die welke haren maatschappelijken zetel in het Rijk hebben. Het wordt buitendien nog toegepast op de beheerders, commissarissen en andere agenten welke, onder andere benamingen, dergelijke betrekkingen in die vennootschappen waarnemen. Eindelijk bestaat het voor de verzekeraars en de ontginners van mijnen die hun bedrijf persoonlijk of onder een anderen vorm van vereeniging dan de naamlooze vennootschap of andere van verwanten aard uitoefenen.

De voorgestelde hervorming raakt die verscheidene klassen van schatplichtigen en zij begrijpt, op gelijke gronden, in hetzelfde stelsel van belasting, de particulieren die handel in geld, in openbare fondsen, in roerende waarden drijven, te weten : de bankiers, wisselagenten, wisselaars, commissionairs in openbare fondsen, enz.

Reeds tijdens de bespreking der wet van 24 Maart 1873, die andere verzekeraars dan de vennootschappen op aandeelen onderworpen heeft aan hetzelfde evenredig patentrecht als die vennootschappen, keurde een lid der Kamer, de heer Demeur — wiens gezag op financieel gebied onbetwistbaar was — het beginsel der bepaling goed, en hij was van oordeel « dat men het zou moeten uitstrekken, bijvoorbeeld, tot de bankiers die persoonlijk handelen en die concurrentie doen aan de bankiers, gevestigd onder den naamloozen vorm ⁽¹⁾ ».

De voorgaande beschouwingen, Mijne Heeren, duiden de groote lijnen aan van het ontwerp dat U ter overweging is aangeboden.

De strekking van elk artikel wordt achtereenvolgens hierna uitgelegd.

ARTIKEL EÉN.

Artikel 1 wijst de vier klassen aan van inkomsten of winsten aan de taxe onderworpen.

Het zijn vooreerst : « de inkomsten der actiën van allen aard en der obligatiën in de vennootschappen op aandeelen, burgerlijke of van koop- » handel, welke in België hunnen maatschappelijken zetel of hunne bestuur- » lijke hoofdinrichting hebben ».

Die tekst omvat al de actiën, op naam of aan toonder, welke ook hunne benaming zij : gewone actiën, kapitaal-aandeelen, dividendaandeelen, bevoorrechte actiën, actiën van deelgerechtigdheid of van inbreng, oprichtersaandeelen, winstaandeelen, enz.

Desgelijks wordt ook geen onderscheid gemaakt wat betreft de obligatiën : deze algemeene benaming begrijpt niet alleen de obligatiën op naam of aan toonder, verhandelbaar ter beurs of elders, maar ook al de titels die leeningen vertegenwoordigen, met inbegrip der bons aan toonder of aan order, zelfs met korten vervalldag.

⁽¹⁾ *Parlem. besch.* Kamer, 1872-1873, blz. 279.

De tekst beoogt zoowel de burgerlijke vennootschappen opgericht onder naamloozen vorm of bij wijze van geldschieting op aandelen, als de handelsvennootschappen van gelijken vorm, om juister te bepalen dat er geen verschil moet gemaakt worden volgens den aard van hunne verrichtingen, noch dat er moet onderzocht worden of zij, ja dan neen, eene zedelijke personaliteit uitmaken.

Zulks is inderdaad uit het oogpunt der strekking van het ontwerp van weinig belang : er bestaat gelijke reden om bijvoorbeeld het inkomen eener mijnontginning in de taxe aan te slaan, welke niet commercieel zou zijn in den rechtszin van 't woord, evenzeer als het inkomen voortvloeiende uit eene metaalonderneming of uit eene bankinrichting.

Alle vennootschappen, vereenigingen of maatschappijen, waarbij de rechten der vennoten vertegenwoordigd zijn door actiën, bevinden zich dus in den kring van toepassing der wet, onder voorbehoud van eenige uitzonderingen van openbaar of sociaal belang, voorzien bij artikel 15.

Buiten de naamlooze vennootschappen en de commanditaire vennootschappen op aandelen, opgericht volgens de juiste bewoordingen der Belgische wetgeving, strekt de bepaling zich uit tot de daarmee verwante vennootschappen — als daar zijn, namelijk, de « vennootschappen met beperkte verantwoordelijkheid », zonder onderscheid van nationaliteit, welke in België haren maatschappelijken zetel of hare bestuurlijke hoofdinrichting hebben.

De bestuurlijke hoofdinrichting is die waar de rechtspersoon der vennootschap geconcentreerd is, waar feitelijk de voortbrengende bezieling gegeven en hooger contrôle gehouden wordt, waar men de winsten incasseert en waar de aandeelhouders zich vereenigen.

In 't algemeen, bevindt zich daar ook de maatschappelijke zetel, wanneer de statuten een anderen bepalen, is deze dikwijls meer schijnbaar dan wezenlijk. In dit laatste geval, is door bestuurlijke hoofdinrichting te verstaan de plaats waar vereenigd zijn de voornaamste grondslagen welke het bestuur of de zaakvoering kenschetsen, 't is te zeggen de bureelen, inzonderheid die van het zoogenaamd bestuur, van den koophandelsdienst, der middenboekhouding, enz.

Zoo is de zin der uitdrukking in artikel 1 der wet van 28 December 1904 ⁽¹⁾ en in artikel 1 der wet van 30 December 1908, betreffende het patentrecht der Congoleesche vennootschappen met beperkte verantwoordelijkheid waarvan de bestuurlijke hoofdinrichting in België is.

*
* *

De tweede reeks van inkomsten beoogd door artikel 1 begrijpt « de
• winsten der vreemde vennootschappen op aandelen, welke in België

(1) Begrooting van 's Lands Middelen voor 1905. Inleidende nota, blz. 3. — *Part. besch.* Kamer 1 December 1904, blz. 182. — Senaat 27 December 1904, blz. 98 tot 101.

» eene of meer inrichtingen van welken aard ook hebben : zooals zetels
» van verrichtingen, hulphuizen of agentschappen. »

Krachtens artikel 2 der wet van 29 Maart 1906, zijn die vennootschappen, wat het patentrecht betreft, aan de regeling der gelijkaardige Belgische vennootschappen onderworpen, behoudens dat zij niet op het geheel der winsten aangeslagen worden, doch slechts op de winsten behaald door hunne Belgische inrichtingen of door dezer toedoen. Die onderscheiding is in overeenstemming met het beginsel van territorialiteit van de belasting.

De billijkheid eischt dat de voorgestelde taxe toegepast worde op de vreemde vennootschappen; nochtans, daar er geene contrôle kan uitgeoefend worden in den maatschappelijken zetel buiten onze grenzen gelegen, schijnt het de voorkeur te verdienen de taxe te vestigen op de winsten in België behaald zonder in mindering toe te laten de interesten van obligatiën als last van de Belgische inrichting. Indien die aftrek toegelaten ware, zouden de vreemde vennootschappen gunstiger behandeld worden dan de Belgische vennootschappen, welke getaxeerd zullen worden op gemelde interesten, zelfs bij ontstentenis van zuivere winsten.

*
* *

De « wedden der beheerders en commissarissen handelende in België bij » Belgische of vreemde vennootschappen op aandelen », maken de derde reeks uit der aan de taxe onderworpen inkomsten.

Krachtens § 2 van artikel 1 der wet van 30 December 1901, vervangen door artikel 2 dergene van 28 December 1904, worden deze beheerders en commissarissen op het bedrag van hunne wedden in het patentrecht aangeslagen, op den voet van 2.40 t. h. bepaald voor hunne vennootschappen zelve.

Die belastingvoet werd verantwoord op grond dat de betrekkingen waarvan sprake, meestal bijkomstig en winstgevend, eene hogere belasting kunnen dragen dan de betrekkingen waarin de mensch gewoonlijk zijne bestaansmiddelen vindt.

Eene andere overweging pleit voor het toepassen van ééne en dezelfde taxe op de vennootschappen en op de beheerders en commissarissen; 't is de noodzakelijkheid van het bedrog te voorkomen dat bestaan zou in het schijnbaar uitdeelen van een gering dividend, behoudens vermeerdering van de toelagen der beheerders en commissarissen, gelast deze verkapte dividenden ter sluik te verdeelen.

*
* *

De vierde en laatste soort inkomsten bedoeld bij artikel 1 begrijpt de « winsten van de personen of vennootschappen, andere dan de vennootschappen op aandelen, die in België de mijnen ontginnen of die in het

» Rijk de bedrijven uitoefenen van verzekeraar, van bankier, van commissi-
» sionair of makelaar in publieke fondsen, van wisselagent, van wisselaar
» of eenig ander bedrijf dat betrekking heeft op bank-, disconto- of
» beursverrichtingen. »

De burgerlijke vennootschappen of de particulieren die mijnen ontginnen, betalen thans het evenredig mijnrecht gelijk de vennootschappen op aandelen (wet van 24te April 1840, art. 33 tot 35); desgelijks worden de samenwerkende of onderlinge verzekeringsvennootschappen en de bijzondere verzekeraars onderworpen aan een patentrecht gelijk aan dat van de vennootschappen op aandelen (wet van 24 Maart 1873, art. 2 en wet van 29 Maart 1906, art. 1).

Deze gelijkheid van regiem behoort gehandhaafd te worden en, diensvolgens, moet de nieuwe taxe op de eenen gelijk op de anderen toegepast worden. Op de reeds aangeduide gronden bestaat bovendien aanleiding om aan hetzelfde stelsel te onderwerpen al degenen die bank-, disconto- of beursverrichtingen doen, met inbegrip van de leden der discontokantoren, dewelke, ten opzichte van het patentrecht, met de bankiers zijn gelijkgesteld.

ART. 2.

Bij artikel 2 worden de taxeplichtigen aangewezen.

Het zijn de Belgische vennootschappen op aandelen en de verwante vreemde vennootschappen, voor wat respectievelijk de inkomsten van hare actiën en obligatiën en de winsten van hare Belgische inrichtingen betreft (n°s 1 en 2 van art. 1). Deze vennootschappen zullen, daarenboven, de taxe betalen op de wedden van hare beheerders en commissarissen die, al ware het zelfs bij uitzondering, hunne betrekking in België uitoefenen (n° 3 van art. 1).

Dit stelsel, dat als voordeel heeft eenvoudig te zijn, is ingeboezemd geworden door de methode gevolgd in Engeland, waar de inkomsten, voor zoover het mogelijk is, bij hunnen oorsprong belast worden.

Overigens, sedert 1905, betalen reeds een groot getal vennootschappen het patentrecht voor rekening of zelfs tot kwijting van hunne beheerders en commissarissen.

De vennootschappen zullen trouwens de bevoegdheid hebben om van de vergeldingen der beheerders en commissarissen alsmede van de premiën of loten aan de obligatie-houders toegekend, de taxe in verband met deze inkomsten of baten af te houden.

Wat betreft de taxe bedoeld onder n° 4 van artikel 1, die zal verschuldigd zijn door de daarin aangewezen personen of vennootschappen.

Met ingang van 1904 zijn de verschillende taxeplichtigen, wat de belaste inkomsten, winsten, of wedden betreft, ontslagen van het patentrecht, van het evenredig mijnrecht, alsmede van de provincie- of gemeentebelastingen thans op dezelfde grondslagen gevestigd.

Deze bepaling heeft voor doel alle dubbele belasting te vermijden, daar in het ontwerp wordt voorzien (art. 18) dat door de provinciën en door de gemeenten, op de nieuwe taxe opcentiemen mogen geheven worden.

ART. 3.

De omschrijving der belastbare inkomsten, winsten of wedden maakt het onderwerp uit van artikelen 3 tot 6.

Onder de inkomsten bedoeld bij n° 1 van artikel 1, worden namelijk begrepen de dividenden, interesten, aandeelen van interesten en alle andere baten aan de actiehouders te eenigerlei titel of onder eenigerlei vorm toegekend.

Door deze laatste woorden wordt nauwkeurig vastgesteld dat de taxe al de baten treft zonder onderscheid ten opzichte van hunne benaming, hunnen aard of hunnen oorsprong. Of deze baten voortkomen van de exploitatie de het doel is van de vennootschap, dan of zij voortvloeien uit de overwaarde dat het maatschappelijk vermogen verworven heeft, dan wel of zij haren oorsprong hebben in eene verrichting gedaan buiten de normale werking van de vennootschap, en zelfs of een gedeelte reeds aan de taxe is onderworpen geworden als dividenden of interesten van obligatiën van andere vennootschappen, de belasting is in al de gevallen verschuldigd op al de sommen die door den vennoot rechtstreeks of onrechtstreeks ontvangen worden, buiten hetgeen hij in de vennootschap gestort of ingebracht heeft.

Als winst is namelijk aan te rekenen de geheele of gedeeltelijke volstorting van actiën boven hetgeen werkelijk gestort werd; diensvolgens, is het verschil tusschen het volgestort bedrag en de gedane storting aan de taxe onderworpen. Deze is, *a fortiori*, toepasselijk op de winsten aangewend tot de volstorting van actiën eenvoudig onderschreven, alsmede op de uitdeeling van nieuwe actiën of obligatiën in vertegenwoordiging van de overwaarde verkregen door het maatschappelijk vermogen, of in vervanging van dividenden.

Doch de taxe treft de winsten niet, die zouden bestemd worden tot een belooningsfonds ten voordeele van de werklieden en van de beambten der vennootschap, of tot een weldadigheidsfonds, evenmin als de sommen betaald aan de actiehouders of andere personen wegens leveringen van koopwaren, bewezen diensten, enz. Wel te verstaan, blijft het geval van bedrog voorbehouden: moesten dergelijke toelagen geveinsd of overdreven worden om eene uitdeeling van winsten aan de actiehouders te verduiken, dan zou de daadzaak door alle wettige middelen mogen bewezen worden.

Opdat men de taxe niet ontduiken kunne door gedeeltelijke aflossingen van al de actiën te doen tot beloop van de interesten of dividenden die regelmatig zouden moeten verdeeld worden, houdt het ontwerp buitendien onderwerping aan de taxe van de gedeeltelijke of geheele uitkeeringen van het maatschappelijk kapitaal, gedaan ingeval van winsten; doch, de

reserven, die met deze, terugbetalingen overeenstemmen, zullen bij de verdeling of de vereffening niet meer belast worden.

Deze maatregel is niet alleen noodzakelijk om het bedrog te vermijden, maar ook opdat geene deelhebbers de belasting zouden dragen op de baten die door de vorige actiehouders behaald werden.

Aangezien artikel 134 der wet van 18 Mai 1873 (art. 184 van het Wetboek van koophandel) verbiedt actiën in te koopen anders dan door middel van de winsten, heeft alle terugbetaling van soortgelijke titels onvermijdelijk het vestigen van eene gelijkwaardige reserve ten gevolge.

Een eenvoudig voorbeeld zal zulks bewijzen. Eene vennootschap waarvan het passief vertegenwoordigd is door een actiënkapitaal van 100,000 frank, wijst een actief van 120,000 frank, of een batig saldo van 20,000 frank aan. Gebruikt zij deze laatste som tot het aflossen van een gedeelte van hare actiën, dan vermindert haar werkelijk passief tot 80,000 frank en haar actief tot 100,000 frank, zoodat hare winst van 20,000 frank zoowel vóór als na deze verrichting blijft bestaan.

In de volgende balans zal die winst onder verschillende benamingen voorkomen (fonds tot aflossing van actiën, enz.) of wel zal het maatschappelijk kapitaal, niettegenstaande de aflossing, onaangeroerd blijven en aldus eene fictieve schuld begrijpen. Niettemin legt zich de vennootschap eene reserve aan, die, overigens, door de voormelde wet als waarborg der derden geëischt wordt.

Welnu, hoe aanzienlijker de reserve van eene vennootschap is, hoe voorspoediger is haar financiële toestand en hoe beter staan hare actiën aangeteekend.

Dewijl deze verhooging der titels onmiddellijk voor hunne bezitters winst oplevert, past het den aanslag te heffen op het oogenblik van het voorvallen der gebeurtenis die de verhooging voortbrengt.

Dezelfde overweging rechtvaardigt den onmiddellijken aanslag van de sommen gestort in de wettige reserve, van de premiën van uitgifte der actiën of obligatiën boven pari, en van de reserven voortvloeiende uit het inkoopen van actiën of uit het aflossen van obligatiën, gedaan door middel van de zuivere winsten. Inderdaad, alle aflossing van obligatiën in die voorwaarden gedaan, 't is te zeggen door middel van de winsten geschat na aftrek van de gezamenlijke maatschappelijke schulden, brengt, evenals het inkoopen van actiën, eene reserve van gelijke beteekenis voort.

Daar bovenbedoelde reserven en premiën stellige grondslagen uitmaken, zal er geen bezwaar omtrent haren aanslag kunnen rijzen.

Zoo is het niet gesteld ten opzichte der andere reserven welke de vennootschappen zich openlijk of opverkapt wijze bezorgen, namelijk door de overdreven delging van hunne onroerende zaken. Om de herhaling van de geschillen te vermijden die aangaande dit punt ontstonden, wordt de taxe uit dien hoofde niet jaarlijks geheven, tenzij, waar het te pas komt, naar verhouding van het gedeelte dat het werkelijk volgestort maatschappelijk kapitaal overtreft. Deze laatste bepaling is volstrekt noodzakelijk tot

wering van de misbruiken die, bijzonder in de familievennootschappen, zouden bestaan in het opeenhoopen van aanzienlijke reserves met vrijdom van de taxe.

Van de taxe blijven echter ontslagen de sommen gebruikt tot de hervorming van reeds aangeslagen reserves, of van andere sommen en ook de reserves die overeenstemmen met de loopende en behoorlijk gerechtvaardigde verzekeringsgevaaren.

Ten slotte worden, door littera C van § 4 van artikel 3, onder de belastbare inkomsten gerangschikt, de interesten van de obligatiën, welk ook de duur van deze laatste zij, en de premieën of loten aan de obligatiehouders toegekend.

De algemeene beteekenis van het woord « obligatie » is hooger in de toelichting van artikel één bepaald geworden. Zij strekt zich uit tot de obligatiën betreffende de inrichtingen die in het buitenland aan Belgische vennootschappen toebehooren, en ook tot de obligatiën van eene vennootschap die eertijds eene concessie exploiteerde en die na het overnemen van deze concessie door den Staat, mits betaling van annuïteiten, haar financieelen dienst voortzet.

Evenals voor de dividenden, moet men als eene toekenning van interesten beschouwen, het gebruik van gelijkwaardige sommen tot delging van eene schuld van den obligatiehouder, tot de volstorting van de obligatie zelf, tot de schepping of tot de voldoening van eene loopende rekening, enz.

De premieën zijn belastbaar naar verhouding van het verschil tusschen de afgeloste som en het percentbedrag of de gemiddelde percentbedragen van de uitgifte der leeningen beneden pari.

Wat de loten betreft, dezer belastbare waarde wordt bepaald door de overwaarde van hun bedrag op de som gestort als prijs van de inteekening, of door hun geheel bedrag wanneer dit laatste benevens de aflossing van de obligatie betaald wordt.

§ 2 van artikel 3 bedingt dat, ingeval het maatschappelijk bezit ten gevolge van vereffening of van elk andere oorzaak verdeeld wordt, de taxe berust op het gezamenlijk bedrag van de sommen die aan de aandeelhouders worden toebedeeld, in speciën, in titels of anderszins, na aftrek van het werkelijk gesteld maatschappelijk kapitaal, dat nog onuitgekeerd is, alsmede van de reeds in de taxe aangeslagen reserves of andere sommen en van de wettelijke reserves die vroeger in het patentrecht aangeslagen waren.

Uit hoofde van de actiën van deelgerechtigdheid of andere die geene werkelijke storting vertegenwoordigen, wordt integendeel geen aftrek gedaan.

Bij toepassing van dit beginsel, wanneer eene vennootschap met eene andere wordt samengesmolten en van deze laatste in ruiling tegen de algeheelheid van haar maatschappelijk bezit, volgestorte titels (actiën of obligatiën) ontvangt, die zij onder hare eigen aandeelhouders verdeelt, is de

taxe verschuldigd op de waarde van de aldus verdeelde titels na aftrek zooals vermeld is van het nog onuitgekeerd maatschappelijk kapitaal en der reeds in de taxe aangeslagen reserven of andere sommen en der wettelijke reserven die vroeger aan het patentrecht onderworpen waren.

Wanneer, zooals het in zekere vennootschappen met beperkte verantwoordelijkheid gebeurt, het bedrag der inbrengsten, of de waarde van de actiën of aandeelen in de standregelen niet vastgesteld zijn, dan moeten de vennootschappen die bepalen in hare aangifte van de belastbare winsten, onder toezicht van het beheer.

ART. 4.

Bij artikel 4 wordt nauwkeurig bepaald dat voor de vreemde vennootschappen op aandeelen, de belastbare winsten die zijn, welke voortvloeien uit de verrichtingen door hunne Belgische inrichtingen of door dezer tuschenkomst gedaan.

Dit artikel bedingt ook dat alleen in mindering worden toegelaten, ten titel van algemeene kosten of van kosten van beheer, de soortgelijke uitgaven in de gemelde inrichtingen gedaan, ter uitsluiting dus van de interesten der obligatiën.

Het schrijft voor, ten zetel van iedere inrichting, afzonderlijk boek te houden van de voormelde verrichtingen.

Deze bepalingen zijn overgenomen van de artikelen 2 en 3 en van § 3 van artikel 6 der wet van 29 Maart 1906.

ART. 5.

Uit § 1 van artikel 3 volgt dat de belastbare wedden van de beheerders en commissarissen al hunne vaste of veranderlijke loonen begripen (bijbaten, vooraflichtingen, presentiepenningen, vergoedingen voor vertegenwoordiging, enz.), zonder te onderscheiden of zij uit de algemeene kosten gekweten of van de winsten genomen worden. Zoo is reeds de handelwijze in zake patentrecht.

Die voorgestelde tekst neemt insgelijks artikel 2 der wet van 28 December 1904 over, waarbij met de beheerders en commissarissen gelijkgesteld worden de gouverneurs, bestuurders, censoren en alle anderen die eene betrekking uitoefenen welke overeenkomt met degene van beheerder of van commissaris.

Om elk nieuw geschil te voorkomen, is in deze opsomming het woord « schuldvereffenaar » ingevoegd geworden : het omvat al diegenen welke het mandaat van schuldvereffenaar vervullen, welk ook de aard van de verrichtingen der vennootschap zij.

ART. 6.

Blijven te bepalen de winsten van de personen of vennootschappen, andere dan de vennootschappen op aandeelen, die mijnen ontginnen of de bedrijven uitoefenen van verzekeraar, bankier, wisselagent, enz.

Daaromtrent verwijst artikel 6 naar het begrip der winsten bij artikel 4, aangaande de vreemde vennootschappen, bepaald.

De taxe treft dus al de bedrijfswinsten, met inbegrip van die welke uit speculatiën voortvloeien, zonder aftrek van de huiselijke uitgaven zooals de kosten van woning en andere lasten van het familieleven : de eenige af te trekken lasten zijn die welke op het bedrijf rechtstreeks betrekking hebben.

ART. 7.

Het percentage van de taxe wordt bij § 1 van artikel 7 op 4 t. h. vastgesteld.

Het huidig patentrecht beloopt slechts 2.40 t. h. (20 opcentiemen inbegrepen); maar het treft, in den persoon der vennooten, aanzienlijke sommen die voorzienigheids- of aflossingsfondsen vertegenwoordigen en die, zooals hooger toegelicht wordt, niet meer door de nieuwe taxe zullen getroffen worden. Anderdeels, zal artikel 9 van het ontwerp de dubbele posten afschaffen die thans bestaan in de met het patent verwante provincie- en gemeenteaanslagen. Overigens bedraagt het evenredig mijnrecht reeds 3.125 t. h. (2 1/2 en 25 opcentiemen) en er is meermaals voorgesteld, in den Senaat, het op 5 t. h. te brengen.

Het percent van 4 t. h. is dus geenszins overdreven; het is ten andere geringer dan hetgene dat in de meeste andere landen wordt toegepast.

Bij uitzondering wordt het percent met de helft verminderd voor het gedeelte der inkomsten, andere dan de interesten der obligatiën en de loten of premiën, naar verhouding overeenstemmend met de winsten buitenslands in onderscheidene inrichtingen behaald.

Worden als zoodanig geacht, dezulke die een eigen bestuur en personeel hebben, alsmede eene afzonderlijke boekhouding.

Die bepalingen worden overgenomen van de artikelen 9 en 10 der wet van 29 Maart 1906; het is billijk voorgekomen het in dier voege gevestigd bijzonder stelsel te handhaven.

ART. 8.

Het ontwerp voert geene nieuwigheid in aangaande de wijze van regeling der taxe; wat dit betreft, verwijst het naar de §§ 1 en 3 van artikel 3 der wet van 28 December 1904 en naar artikel 2 der wet van 24 Maart 1873. De taxe zal dus telken jare worden gevestigd : voor de vennootschappen op de inkomsten, winsten en wedden in verband met het afgelopen maatschappelijk boekjaar; voor de andere schatplichtigen op de winsten van het voorgaande jaar.

Derwijze moeten de vennootschappen wier maatschappelijk boekjaar zich over twee jaren uitstrekt hunne balans niet splitsen, en kunnen de andere schatplichtigen gemakkelijk, bij den aanvang van het jaar, de aangifte doen van hunne winsten van het vorig jaar.

In de Staatscomptabiliteit zal de inning van de taxe op de vennootschappen worden verbonden met de ontvangsten van het jaar der afsluiting van het maatschappelijk boekjaar (art. 3, § 2 der wet van 28 December 1904); de andere inningen zullen verbonden worden met de ontvangsten van het jaar van den aanslag in de taxe.

Voor de andere schatplichtigen zal de taxe eenen last uitmaken van het maatschappelijk boekjaar of van het jaar gedurende hetwelk zij zal betaald geworden zijn.

ART. 9.

De bepaling van artikel 4 der wet van 28 December 1904 overnemend, bedingt artikel 9 van het ontwerp dat « de schatplichtigen belast worden » in de gemeente hunner bestuurlijke hoofdinstelling ». Deze moet worden opgevat in den zin aangeduid door de uitleggingen betreffende artikel 1. Nochtans, hier komt eene nieuwigheid te voorschijn die ten doel heeft alle dubbele aanslagen in zake provincie- en gemeentebelastingen af te schaffen.

Thans worden die belastingen gevestigd : vooreerst, ter plaatse van de bestuurlijke hoofdinstelling der vennootschappen, op het geheel der winsten; dan, ter plaatse van de onderscheidene zetels der nijverheids- of handelsinstellingen, naar verhouding der aldaar behaalde winsten. Om die dubbele taxatie te vermijden, bepaalt het tweede lid van gemeld artikel 9 dat, indien de schatplichtigen in België meer onderscheidene instellingen bezitten, 't is te zeggen die een bijzonder bestuur en personeel en een afzonderlijke boekhouding hebben, de belasting afzonderlijk gedaan wordt voor elke instelling in de gemeente van haren zetel, naar verhouding van het bedrag der aldaar behaalde winsten, en, bij gebreke van dien grondslag, volgens regelen door koninklijk besluit te bepalen.

Eene gelijkkluidende schikking bestaat aangaande de vreemde vennootschappen welke in België handelsverrichtingen doen (wet van 29 Maart 1906, art. 3, § 2).

De plaats der belasting is van geene beteekenis voor den Staat, maar is van groot belang voor de schatplichtigen, alsook voor de provinciën en gemeenten, die zullen gemachtigd worden opcentiemen op de nieuwe taxe te heffen, in vervanging hunner soortgelijke aanslagen op het patentrecht en op het evenredig nijverrecht (zie art. 18).

De voorgestelde bepaling, ingegeven door de billijkheid, zal over 't algemeen gemakkelijk kunnen toegepast worden; in de uitzonderlijke gevallen, bijvoorbeeld ten opzichte van spoorwegmaatschappijen, zal de wijze van verdeling der taxe door de Regeering bepaald worden. Thans reeds worden de winsten van de « Compagnie du Nord-Belge » verdeeld

naar verhouding der ontvangsten van elke statie, hetgeen voordeelig is voor de financiën der talrijke door het net bediende gemeenten.

Er zijn nochtans grondslagen waaromtrent de taxe onverdeelbaar zal zijn en dus in haar geheel zal gevestigd worden in de gemeente van de bestuurlijke hoofdrichting; het zijn de interesten van de obligatiën, de premiën en loten toegekend aan de obligatiehouders, de wedden der beheerders en commissarissen en het gedeelte der inkomsten overeenstemmende met de winsten in het buitenland door de Belgische vennootschappen behaald.

De uitzondering vindt hare verklaring in haar zelve.

ART. 10.

Artikel 10 omschrijft welke aangiften te doen en welke bewijsstukken over te leggen zijn door de taxeplichtigen. De §§ 1 tot 3 zijn ingegeven door artikel 6 der wet van 29 Maart 1906, betreffende de vreemde vennootschappen op aandelen, en door artikel 4 der wet van 24 December 1906 betreffende de gelijkaardige Belgische vennootschappen. De eenige nieuwe bepaling is die van § 4 : zij schrijft aan de Belgische vennootschappen voor eene lijst over te leggen, houdende aanduiding van het aantal en bedrag van de actiën en obligatiën die zij uitgegeven alsook van de soortgelijke titels die zij ingekocht of afgelost hebben. Deze lijst zal bij voorkomend geval de onduidelijkheden opklaren die in sommige balansen bestaan aangaande het actiën- of obligatiënkapitaal.

Wat betreft de schatplichtigen, andere dan de vennootschappen op aandelen, hunne aangifte zal worden gestaafd door hunne balans of, bij gebreke, door eene lijst vermeldende, per soort, het bedrag hunner verrichtingen en hunner beroepswinsten.

ART. 11.

Het mogelijk onderzoek van de aangifte door middel van de boeken der schatplichtigen maakt het voorwerp uit van artikel 11, dat § 4 van artikel 6 der wet van 29 Maart 1906 en de 4de en 5de leden van artikel 4 dergene van 24 December 1906 overneemt.

ART. 12 en 13.

Evenzoo zijn de bevoegdheid den aanslag van ambtswege te bepalen en de straffen (art. 12 en 13 van het ontwerp) schier letterlijk overgenomen uit de artikelen 7 en 8 der wet van 29 Maart 1906 en uit artikel 4 *in fine* diergene van 24 December 1906.

Echter zal, volgens het slotgedeelte van artikel 12 van het ontwerp, aanslag van ambtswege bij voorkomend geval geregeld worden naar evenredigheid van het vermoedelijk bedrag der inkomsten, winsten of wedden,

geschat met inachtneming van die der andere schatplichtigen en van de openbare bekendheid.

Deze laatste grondslag wordt reeds in aanmerking genomen volgens artikel 22 der wet van 24 Mei 1819 op het patentrecht. Om van ambtswege de taxe van een tekortkomenden schatplichtige te vestigen, mag men niet, inderdaad, enkel en alleen de grondslagen van belasting der andere schatplichtigen in aanmerking nemen; men moet rekening houden van den omvang der zaken van den belanghebbende, van hunnen min of meer gekenden bloei, alsook van de bijzondere omstandigheden die daarvan de kenteekens zouden zijn.

Om beter het bedrog te keer te gaan, stelt § 2 van artikel 43 voor de boete van tweemaal op driemaal het bedrag der gesloken taxe te brengen.

ART. 14.

De vreemde vennootschappen op aandeelen die in België handelsverrichtingen doen en de Belgische vennootschappen waarvan al de inrichtingen buitenslands gelegen zijn, zijn gehouden, om de uitvoering harer verplichtingen in zake patentrecht te verzekeren, door het beheer der rechtstreekse belastingen te doen aannemen, de eene één of meer aansprakelijke vertegenwoordigers (art. 4 der wet van 29 Maart 1906), de andere een zakelijken waarborg of een persoonlijken borg al de voorwaarden vereenigende voorzien bij het koninklijk besluit van 26 Februari 1907, genomen in uitvoering van § 3 van artikel 9 van vermelde wet (zie de bijlage). Die bepalingen worden door artikel 14 van het ontwerp overgenomen.

ART. 15.

Artikel 15 stelt vrij van de taxe de reeds van het patentrecht vrijgestelde maatschappijen: de Nationale Maatschappij der buurtspoorwegen, de maatschappijen voor werkmanswoningen, de maatschappijen voor waterleidingen (wet van 24 Juli 1883, art. 11; wet van 6 Juli 1891, art. 4; wet van 18 Augustus 1907, art. 13).

Het onthelt insgelijks, wegens verwantschap, de maatschappijen voor goedkoope woningen, de maatschappij voor gemeentekrediet, die van de Vaart- en haveninrichtingen van Brussel, en alle andere die, door bemiddeling der openbare machten, ten algemeenen nutte mochten opgericht worden.

ART. 16.

Het vestigen eener nieuwe taxe vergt talrijke maatregelen van bestuurlijken aard; om er het ontwerp niet mede te overlasten, wordt voorgesteld (art. 16) om in het voorhandig geval de bestaande bepalingen in zake patentrecht toepasselijk te maken, voor zooveel de ontworpen wet er niet van afwijkt.

ART. 17.

De nieuwe taxe zal eene rechtstreekse belasting zijn; het is dus redematig dat die van de bestuurders en commissarissen van vennootschappen, van de verzekeraars, bankiers, wisselagenten, enz. geteld worde voor de verkiesbaarheid tot den Senaat, voor het opmaken van de lijsten der gezworenen, der kiezers voor de rechtbanken van koophandel en der kiezers voor den Hoogeren Raad van nijverheid en koophandel. Dit wordt bedongen bij artikel 17.

ART. 18.

Het 1ste lid van artikel 18 machtigt de provinciën en gemeenten, onder goedkeuring der Regeering, opcentiemen op de nieuwe taxe te stellen, behoudens op het gedeelte overeenstemmende met de winsten door Belgische vennootschappen in den vreemde behaald. De artikelen 9 en 10 der wet van 29 Maart 1906 bevatten reeds evengemeld voorbehoud ten aanzien der opcentiemen op het patentrecht; het werd verantwoord op grond dat gemelde winsten behaald worden buiten de werkingsfeer der provinciën en gemeenten en dat bijgevolg deze niet gerechtigd zijn ze te belasten, gezien het territoriaal karakter van de belasting.

Er bestaat thans overdrijving in zekere provincie- en gemeentebelastingen verwant met het patentrecht : zoo hebben provinciën en gemeenten taxes gesteld bedragende 100 of 150 % van de belasting ten voordeele van den Staat, zoowel voor de vennootschappen op aandeelen als voor hare beheerders en commissarissen. Zulks is een misbruik dat verscheidene redenaars hebben doen uitschijnen tijdens de bespreking der wet van 29 Maart 1906. Volgens haren aard zelf en, eenigermate, volgens begripsbepaling, mogen de provincie- en gemeenteopcentiemen in hun geheel de belasting ten voordeele van den Staat niet overtreffen. Het tweede lid van artikel 18 is in dien geest opgesteld.

Daaruit zal geen groot nadeel voortspruiten voor de provinciën en gemeenten, aangezien de nieuwe taxe hooger is dan het tegenwoordig patentrecht. Bovendien, om geene stoornis te verwekken in de provincie- en gemeentebegrotingen, zal de beperking, bij voorkomend geval, niet toegepast worden dan van het dienstjaar 1915 af, 't is te zeggen zoodra men vaste gegevens zal hebben over de ophrengst van de hervormde belasting en over de gevolgen van den aanslag gesplitst per inrichting.

ART. 19.

Artikel 19 bevat de overgangsbepalingen die noodig zijn om alle dubbele aanslagen te vermijden; het bedingt, bovendien, dat de eerste taxe zal gevestigd worden, ten laste der vennootschappen, op de inkomsten, winsten of wedden verbonden aan de na 15 Juni 1913 sluitende maatschappelijke boekjaren, en, ten laste der andere schatplichtigen op de winsten van het jaar 1913.

Het huidig patentrecht van de vennootschappen op aandeelen en van hare bestuurders en commissarissen zal dus, eenmaal nog, geheven worden op de winsten of wedden in verband met de vóór 16 Juni 1913 gesloten maatschappelijke boekjaren.

Het evenredig mijnrecht dat gezet wordt op de opbrengst der ontginning tijdens het voorgaande jaar, zal, voor 1913, vorderbaar zijn op de opbrengst der ontginning in 1912; ware het anders, dan zouden die winsten aan alle belasting ontsnappen, vermits de nieuwe taxe voor de eerste maal op de uitslagen der na 15 Juni 1913 gesloten maatschappelijke boekjaren zal geregeld worden.

Nochtans wat betreft de steenkoolmaatschappijen wier balans zich over de jaren 1912 en 1913 zal uitstrekken, zal voormeld recht het gedeelte niet treffen dat overeenstemt met het tijdperk van 1912 begrepen in de balans en welk gedeelte aan de taxe zal onderworpen worden.

Wat de belastingplichtigen aangaat andere dan de vennootschappen op aandeelen (n° 4 van art. 1), hun patentrecht gesteld geworden zijnde op hunne winsten van 1912 (wet van 24 Mei 1819, art. 41, § 4, en wet van 24 Maart 1873, art. 2), is er geen overgangsmaatregel noodig; zij zullen in 1914 op hunne winsten van 1913 belast worden.

ART. 20.

De afschaffingen voortvloeiende uit de bepalingen die hier vorenuiteenzet zijn, maken het onderwerp uit van artikel 20: de eene treden onmiddellijk in; de andere worden verschoven tot op 1 Januari 1914, om toe te laten in 1913 het patentrecht en het evenredig mijnrecht te innen, zooals zooeven vermeld is geworden.

De eerste dier onmiddellijke afschaffingen betreft littera O van artikel 3 der wet van 24 Mei 1819, dat van het patentrecht vrijstelt: « De eigene naars of ontginners van steengroeven, veenderijen, steenkoolmijnen en » andere mijnen of groeven, die er zich toe bepalen de door hun uitgedolven ruwe voortbrengselen te verkoopen. »

Die vrijstelling verklaarde zich, wat betreft de ontginners van mijnen, door het feit dat zij, krachtens artikelen 33 tot 35 der wet van 24 April 1810, aan het evenredig mijnrecht onderworpen waren; zij is onverdedigbaar voor de ontginners van steengroeven, veenderijen en mijnen die niet aan dat recht onderworpen zijn.

Op talrijke millioenen zijn de van de uitdelving van steenen, schaliën, marmers, ertsen, enz. voortkomende winsten te cijferen, welke, dank zij littera O der wet van 1819, sedert bijna eene eeuw aan de belasting ontsnapt. Men kan er zich een zwak denkbeeld over vormen door het enkel voorbeeld van zekere steengroefvennootschap, met een kapitaal van nauwelijks 5. millioen, die, in deze tien laatste jaren, meer dan 13 millioen zuivere winsten behaald heeft: het grootste gedeelte daarvan is aan de belasting ontsnapt als voortkomende van de uitdelving van bloksteen.

Het beginsel der juiste omdeeling van de lasten vergt dat aan dergelijke tegenstrijdigheid een einde gesteld worde. De beperking van littera O veroorzaakt, overigens, talrijke moeilijkheden wat betreft het vaststellen van de wiusten der uitleiding, welke alleen vrijgesteld zijn ter uitsluiting van die welke voortspruiten uit de bewerking der ruwe stoffen, het maken van coke, het houwen der steenen, enz.

Een maatregel is geboden : al de ontginners van mijnen, graverijen, steengroeven, enz., aan het algemeen geldende recht te onderwerpen, 't is te zeggen ze verplichten tot het betalen der nieuwe taxe wanneer het vennootschappen op aandeelen geldt, en de anderen patentplichtig maken evenals de nijveraars die soortgelijke beroepen uitoefenen, bij toepassing van het beginsel vermeld bij artikel 5 der wet van 21 Mei 1819.

Nochtans zullen de ontginners van mijnen andere dan de vennootschappen op aandeelen — er zijn er slechts vijf of zes — ook aan de taxe onderworpen zijn, omdat zij reeds het evenredig mijnrecht verschuldigd zijn.

De tweede dadelijke afschaffing raakt het 5de lid van artikel 21 der wet van 21 Mei 1819, betreffende de plaats van belasting der naamlooze vennootschappen, en dat reeds stilzwijgenderwijs afgeschaft is bij artikel 1 der wet van 28 December 1904.

De andere afschaffingen beoogen de bepalingen aangaande het evenredige mijnrecht en het patentrecht van de vennootschappen op aandeelen, van hare beheerders en commissarissen, van de verzekeraars, bankiers, handelaars of commissionairs in openbare fondsen en wisselaars.

Verscheidene dezer bepalingen zijn in het kader van het ontwerp omvat.

*
* * *

Het onderwerp ongemeen ingewikkeld zijnde, werden alle overbodige bijzonderheden uit deze toelichting weggelaten, om uitsluitend op het praktisch standpunt te blijven en de bijzonderste gevallen van toepassing in het licht te stellen.

De Minister van Financiën,

M. LEVIE.

Projet de loi établissant, en remplacement du droit de patente proportionnel et de la redevance proportionnelle sur les mines, une taxe sur les revenus ou bénéfices réalisés dans les sociétés par actions et dans certaines professions financières et industrielles.

Wetsontwerp waarbij, in vervanging van het evenredig patentrecht en van het evenredig mijnrecht, eene taxe wordt gevestigd op de inkomsten of winsten behaald in de vennootschappen op aandeelen en in zekere financieele en nijverheidsbedrijven.

ALBERT,

ROI DES BELGES,

A tous présents et à venir, Salut.

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Le projet de loi dont la teneur suit sera présenté en Notre nom aux Chambres législatives par Notre Ministre des Finances :

ARTICLE PREMIER.

Il est établi, en remplacement du droit de patente proportionnel et de la redevance proportionnelle sur les mines, une taxe sur les revenus et profits réels désignés par la présente loi et constatés de la manière qu'elle détermine, savoir :

1° Sur les revenus des actions ou parts quelconques ainsi que des obligations dans les sociétés par actions, civiles ou commerciales, ayant en Belgique leur siège social ou leur principal établissement administratif ;

2° Sur les bénéfices des sociétés étrangères de même espèce, ayant en

ALBERT,

KONING DER BELGEN,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, Heil!

Op de voordracht van Onzen Minister van Financiën,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Het wetsontwerp waarvan de inhoud volgt zal in Onzen naam door Onzen Minister van Financiën aan de Wetgevende Kamers voorgelegd worden :

ARTIKEL EÉN.

In vervanging van het evenredig patentrecht en van het evenredig mijnrecht, wordt eene taxe gevestigd op de werkelijke inkomsten en baten aangeduid bij deze wet en vastgesteld op de door haar bepaalde wijze, te weten :

1° Op de inkomsten van de actiën of eenigerlei aandeelen, alsmede van de obligatiën in burgerlijke of handelsvennootschappen op aandeelen, welke in België haren maatschappelijken zetel of hare bestuurlijke hoofdinstelling hebben ;

2° Op de winsten der soortgelijke vreemde vennootschappen, hebbende

Belgique un ou plusieurs établissements quelconques tels que sièges d'opérations, succursales ou agences ;

3e Sur les traitements des administrateurs et commissaires exerçant en Belgique près des sociétés par actions, belges ou étrangères ;

4e Sur les bénéfices des particuliers, ainsi que des sociétés autres que celles par actions, qui se livrent en Belgique à l'exploitation des mines ou y exercent la profession d'assureur, de banquier, de commissionnaire ou courtier en fonds publics, d'agent de change, ou toute autre profession ayant pour objet des opérations de banque, d'escompte ou de bourse.

ART. 2.

§ 1er. Les sociétés désignées aux n°s 1 et 2 de l'article premier sont tenues de la taxe tant pour leurs administrateurs et commissaires que pour elles-mêmes ; les particuliers ou sociétés désignés au n° 4 du même article en sont tenus personnellement.

Toutefois les sociétés ont la faculté de retenir sur les primes ou lots attribués aux obligataires et sur les traitements des administrateurs et commissaires, la taxe afférente à ces revenus ou profits.

§ 2. A partir de 1914, les redevables de la taxe seront affranchis, relativement aux revenus, bénéfices ou traitements soumis à cette taxe, du droit de patente ou de la redevance proportionnelle sur les mines, selon le cas, ainsi que de toute imposition provinciale ou communale autre que les centimes additionnels à la même taxe.

in België één of meer inrichtingen hoedanig ook, zooals zetels van verrichtingen, hulphuizen of agentschappen ;

3e Op de wedden der beheerders en commissarissen welke hunne betrekking in België bij de Belgische of vreemde vennootschappen op aandeelen uitoefenen ;

4e Op de winsten van de particulieren, alsmede van de andere vennootschappen dan die op aandeelen, welke in België de mijnen ontginnen of er het bedrijf uitoefenen van verzekeraar, van bankier, van commissionair of makelaar in openbare fondsen, van wisselagent, of ieder ander bedrijf dat bank-, disconto- of beursverrichtingen ten doel heeft.

ART. 2.

§ 1. De vennootschappen aangeduid onder nummers 1 en 2 van artikel een zijn tot betaling der taxe gehouden, zoowel voor hare beheerders en commissarissen als voor haar zelve ; de particulieren of vennootschappen aangeduid onder n° 4 van hetzelfde artikel zijn persoonlijk tot betaling er van gehouden.

Echter hebben de vennootschappen de bevoegdheid om van de premiën of loten aan de obligatiehouders toegekend en van de wedden der beheerders en commissarissen, de taxe in verband met die inkomsten of baten af te houden.

§ 2. Met ingang van 1914 zijn de taxeplichtigen, met betrekking tot de inkomsten, winsten of wedden aan die taxe onderworpen, ontslagen van het patentrecht of van het evenredig mijnrecht, volgens het geval, alsmede van elk andere provincie- of gemeentebelasting dan de opcentiemen op dezelfde taxe.

ART. 3.

§ 1er. Les revenus passibles de la taxe en vertu du n° 1 de l'article premier sont :

a) Les dividendes, intérêts, parts d'intérêts et tous autres profits attribués aux actionnaires à quelque titre et sous quelque forme que ce soit, y compris les remboursements totaux ou partiels du capital social, opérés en cas de bénéfices ;

b) Les sommes versées à la réserve légale, les primes d'émission d'actions ou d'obligations au-dessus du pair, les réserves résultant des rachats d'actions ou des remboursements d'obligations opérés au moyen des bénéfices nets, et toutes autres réserves à concurrence de la partie dépassant le capital social réellement libéré ;

c) Les intérêts des obligations, quelle que soit la durée de celles-ci, et les primes ou lots attribués aux obligataires.

§ 2. Ne tombent pas sous l'application du littéra b du § 1er, les sommes affectées au rétablissement de réserves déjà taxées, ni les réserves correspondant aux risques d'assurances en cours et dûment justifiés.

§ 3. En cas de partage de l'avoir social par suite de liquidation ou de toute autre cause, la taxe est basée sur l'ensemble des sommes réparties aux actionnaires, en espèces, en titres ou autrement, déduction faite du capital social réellement libéré restant à rembourser, ainsi que des réserves ou autres sommes déjà taxées en vertu du § 1er et des réserves légales antérieurement soumises au droit de patente.

ART. 3.

§ 1. De inkomsten aan de taxe onderworpen krachtens n° 1 van artikel een zijn.

a) De dividenden, interesten, interestaandeelen en alle andere winsten te eenigerlei titel en onder eenigerlei vorm aan de aandeelhouders toegekend, met inbegrip van de geheele of gedeeltelijke uitkeeringen van het maatschappelijk kapitaal, verricht ingeval van winsten ;

b) De sommen gestort in de wettelijke reserve, de premiën van uitgifte van actiën of obligatiën boven pari, de reserven voortvloeiende uit herinkoopingen van actiën of van aflossingen van obligatiën gedaan door middel der zuivere winsten, en alle andere reserven tot beloop van het gedeelte dat het werkelijk aangezuiverde maatschappelijk kapitaal overtreft.

c) De interesten der obligatiën, welk ook de duur daarvan zij, en de premiën of loten aan de obligatiehouders toegekend.

§ 2. Vallen niet onder de toepassing van littera b, van § 1, de sommen bestemd tot de heraanlegging van de reeds in de taxe aangeslagen reserven, noch de reserven gelijkstaande met de loopende en behoorlijk gerechtvaardigde verzekeringsrisico's.

§ 3. In geval van verdeling van het maatschappelijk bezit, ten gevolge van liquidatie of uit eenigerlei anderen hoofde, wordt tot grondslag van de taxe genomen het gezamenlijk bedrag der sommen onder de aandeelhouders verdeeld, in geldspeciën, in titels of anderszins, na aftrek van het werkelijk aangezuiverde maatschappelijk kapitaal dat nog uit te keeren blijft, alsmede van de reserven of andere sommen die reeds,

ART. 4.

§ 1er. Les bénéfices des sociétés étrangères (n° 2 de l'art. 1er) sont ceux qui résultent de toutes les opérations traitées par leurs établissements belges ou à l'entremise de ceux-ci.

§ 2. Sont seules admises en déduction, à titre de frais généraux ou de frais d'administration, les dépenses de l'espèce faites dans lesdits établissements.

§ 3. Il est tenu, au siège de chaque établissement belge, une comptabilité spéciale des opérations visées au § 1er.

ART. 5.

§ 1er. On entend par traitement des administrateurs et commissaires tous les émoluments et rétributions, fixes ou variables, quelle que soit leur qualification.

§ 2. Sont assimilés aux administrateurs et commissaires, les gouverneurs, directeurs, censeurs, liquidateurs et tous autres qui remplissent des fonctions analogues à celles d'administrateur ou de commissaire.

ART. 6.

Les dispositions de l'article 4 s'étendent aux particuliers ainsi qu'aux sociétés, autres que celles par actions, visés au n° 4 de l'article 1er.

krachtens § 1, in de taxe aangeslagen waren en der wettelijke reserven, die vroeger aan het patentrecht onderworpen waren.

ART. 4.

§ 1. De winsten der vreemde vennootschappen (n° 2 van art. 1) zijn die welke voortspuiten uit al de verrichtingen gedaan door hunne Belgische inrichtingen of door bemiddeling van deze.

§ 2. Worden alleen in mindering toegelaten ten titel van algemeene kosten of van kosten van beheer, de uitgaven van dien aard in gemelde inrichtingen gedaan.

§ 3. In den zetel van elke Belgische inrichting, wordt bijzonder boek gehouden van de verrichtingen bedoeld onder § 1.

ART. 5.

§ 1. Door wedden van beheerders en commissarissen worden verstaan alle bijwinsten en bezoldigingen, vaste of veranderlijke, welke ook hunne benaming zij.

§ 2. Worden gelijkgesteld met de beheerders en commissarissen, de gouverneurs, bestuurders, censoren, schulvereffenaars en alle anderen die betrekkingen waarnemen, welke met degene van beheerder of van commissaris overeenkomst hebben.

ART. 6.

De bepalingen van artikel 4 strekken zich uit tot de particulieren alsmede tot de andere vennootschappen dan die op aandelen, bedoeld onder n° 4 van artikel 1.

ART. 7.

§ 1er. La taxe est fixée à 4 % des revenus, bénéfices ou traitements imposables.

§ 2. Ce taux est réduit de moitié pour la partie des revenus, autres que les intérêts, primes ou lots d'obligations (litt. c du § 1er de l'art. 3), qui correspond proportionnellement aux bénéfices réalisés à l'étranger dans des établissements distincts.

Sont réputés établissements distincts ceux qui ont une direction et un personnel particuliers, ainsi qu'une comptabilité séparée.

ART. 8.

§ 1er. La taxe est établie chaque année : a) pour les sociétés par actions, sur les revenus, bénéfices et traitements afférents à l'exercice social révolu ; b) pour les autres redevables, sur les bénéfices de l'année précédente.

Elle est rattachée, dans le premier cas, aux recettes de l'année de clôture de l'exercice social, et, dans le second cas, aux recettes de l'année de la taxation.

§ 2. La taxe constitue, pour les redevables, une charge de l'exercice social ou de l'année du paiement.

ART. 9.

Les redevables sont taxés dans la commune de leur principal établissement administratif.

S'ils possèdent en Belgique plusieurs établissements distincts, la taxation a lieu divisément pour chaque établissement dans la commune de son siège, au

ART. 7.

§ 1. De taxe wordt gesteld op 4 % der belastbare inkomsten, winsten of wedden.

§ 2. Dit pereent wordt tot de helft verminderd voor het gedeelte der inkomsten, andere dan de interesten, premien of loten van obligatiën (litt. c van § 1 van art. 3) dat evenredig overeenstemt met de winsten behaald in het buitenland in onderscheidene inrichtingen.

Worden geacht onderscheidene inrichtingen te zijn, die welke een bijzonder bestuur en een bijzonder personeel, alsmede eene afzonderlijke boekhouding hebben.

ART. 8.

§ 1. De taxe wordt telken jare vastgesteld : a) voor de vennootschappen op aandeelen, op de inkomsten, winsten en wedden in verband met het verloop van maatschappelijk boekjaar ; b) voor de andere schatplichtigen op de winsten van het vorig jaar.

Zij wordt verbonden, in het eerste geval, aan de ontvangsten van het jaar der sluiting van het maatschappelijk boekjaar, en, in het tweede geval, aan de ontvangsten van het jaar van den aanslag.

§ 2. De taxe is, voor de schatplichtigen, een last van het maatschappelijk boekjaar of van het jaar der betaling.

ART. 9.

De schatplichtigen worden belast in de gemeente van hunne bestuurlijke hoofdinrichting.

Bezitten zij in België meer onderscheiden inrichtingen, dan wordt de aanslag afzonderlijk voor elke inrichting in de gemeente van haren zetel gedaan,

prorata du montant des bénéfices y réalisés, et, à défaut de cet élément, selon des règles à déterminer par arrêté royal.

Toutefois, la taxe est indivisible en ce qui concerne : a) les intérêts, primes et lots d'obligations; b) les traitements des administrateurs et commissaires; c) la partie de revenus imposable au taux réduit (§ 2 de l'art. 7).

ART. 10.

§ 1er. En vue de l'établissement de la taxe et de la surveillance, les redevables remettent annuellement, contre récépissé, au contrôleur des contributions du ressort de taxation, une déclaration énonçant le montant des revenus, bénéfices ou traitements imposables.

Une déclaration spéciale est faite, le cas échéant, pour chaque établissement distinct.

§ 2. Les sociétés font leur déclaration dans les deux mois de l'approbation du bilan et du compte de profits et pertes, et, au plus tard, six mois après la clôture de l'exercice social.

Les autres redevables remettent leur déclaration avant le 1er mars.

§ 3. La déclaration des sociétés par actions est appuyée :

1° D'une copie du bilan et du compte de profits et pertes, des délibérations qui les approuvent et des comptes rendus ou rapports y relatifs;

2° D'une copie du bilan et du compte de profits et pertes spéciaux, restreints aux affaires des établissements distincts, et, à défaut de ces pièces, d'un état récapitulatif indiquant, par catégorie, le

naar evenredigheid van het beloop van de daar behaalde winsten, en, bij gebreke van dien grondslag, volgens regelen door een koninklijk besluit te bepalen.

Echter, de taxe blijft ondeelbaar wat betreft : a) de interesten, premien en loten van obligatiën; b) de wedden der beheerders en commissarissen; c) het inkomstengedeelte dat tegen het verminderde bedrag belastbaar is (§ 2 van art. 7).

ART. 10.

§ 1. Voor het vestigen van de taxe en het inrichten van het toezicht moeten de schatplichtigen jaarlijks tegen ontvangstbewijs, aan den controleur der belastingen van het aanslaggebied, eene aangifte afgeven, vermeldende het bedrag der belastbare inkomsten, winsten of wedden.

Bij voorkomend geval, wordt voor elke onderscheidene inrichting eene bijzondere aangifte gedaan.

§ 2. De vennootschappen doen hunne aangifte binnen de twee maanden na de goedkeuring van de balans en van de rekening der winsten en verliezen, en, ten laatste, zes maanden na de sluiting van het maatschappelijk boekjaar.

De andere schatplichtigen geven hunne aangifte voor 1^{en} Maart af.

§ 3. De aangifte der vennootschappen op aandeelen wordt gestaafd :

1° Door eene kopie van de balans en van de rekening der winsten en verliezen, van de beraadslagingen waarbij dezelve worden goedgekeurd en van de verslagen of rapporten welke daarop betrekking hebben;

2° Door eene kopie van de bijzondere balans en rekening van winsten en verliezen, beperkt tot de zaken van de onderscheidene inrichtingen, en, bij gebreke van deze stukken, door een

montant des diverses opérations traitées et des bénéfices réalisés par chacun de ces établissements ou à leur entremise ;

3° D'une liste indiquant les noms, demeures et traitements des administrateurs, commissaires et autres remplissant en Belgique des fonctions analogues.

§ 4. Les sociétés belges (n° 1 de l'art. 1er) produisent, en outre, un état indiquant le nombre et le montant de leurs actions et de leurs obligations, ainsi que des titres de l'une ou de l'autre espèce qu'elles ont rachetés ou remboursés.

§ 5. La déclaration des particuliers et des sociétés autres que celles par actions (n° 4 de l'art. 1er) est appuyée de leur bilan ou, à défaut, d'un état récapitulatif des opérations et des bénéfices, dressé conformément au n° 2 du § 3 ci-dessus.

§ 6. Les pièces énumérées au présent article sont certifiées exactes par les redevables ou par leurs représentants légaux.

ART. 11.

Dans tous les cas, le collège des répartiteurs du droit de patente ou, à son défaut, l'administration des contributions peut, moyennant une autorisation spéciale du Ministre des Finances, faire rechercher ou vérifier par un membre dudit collège et par un ou plusieurs fonctionnaires du grade de contrôleur au moins, dans les livres des redevables, l'exactitude de leurs déclarations et des documents y annexés.

samenvattenden staat waarin, per soort, wordt opgegeven het bedrag der verschillende gedane verrichtingen en der winsten behaald door elk van die inrichtingen of door bemiddeling daarvan ;

3° Door eene lijst vermeldende de namen, woonplaatsen en wedden van de beheerders, commissarissen en anderen die in België dergelijke betrekkingen uitoefenen.

§ 4. Door de Belgische vennootschappen (n° 1 van art. 1) wordt, bovendien, een staat overgelegd waarin het getal en het bedrag wordt opgegeven van hunne actiën en van hunne obligatiën, alsmede van de titels der eene of der andere soort welke zij beringekocht of afgelost hebben.

§ 5. De aangifte van de particulieren en van de andere vennootschappen dan die op aandeelen (n° 4 van art. 1) wordt gestaafd door hunne balans of, bij gebreke, door een samenvattenden staat der verrichtingen en der winsten, opge maakt overeenkomstig n° 2 van § 3 hierboven.

§ 6. De in dit artikel opgenoemde stukken worden door de schatplichtigen of door hunne wettelijke vertegenwoordigers echt verklaard.

ART. 11.

Mits eene bijzondere machtiging van den Minister van Financiën, mag het college van de zetters van het patentrecht of, bij ontstentenis daarvan, het beheerderbelastingen, in al de gevallen, door een lid van gemeld college en door een of meer ambtenaren hebbende ten minste den graad van controleur, in de boeken van de schatplichtigen, de echtheid van hunne aangifte en van de daarbijgaande documenten doen nasporen of onderzoeken.

Les redevables ou leurs représentants sont tenus de mettre les livres à la disposition des délégués.

ART. 12.

A défaut de déclaration, à défaut de remise des pièces justificatives, en cas de refus de communication des livres ou en cas de présomption grave d'inexactitude, l'administration a la faculté d'établir d'office la taxe du redevable, en raison du montant présumé de ses revenus, bénéfices ou traitements, évalués en égard à ceux des autres redevables et à la notoriété publique.

ART. 13.

§ 1er. Il est encouru une amende de 50 francs à 1000 francs pour toute contravention aux dispositions de l'article 4, § 3, et des articles 6, 10, 11 et 14, § 2.

Si les pièces produites à l'appui de la déclaration sont insuffisantes pour le contrôle de celle-ci, l'amende est due comme à défaut de production de ces pièces.

§ 2. En cas de fraude dans la déclaration, il est dû pour amende, indépendamment de la taxe, une somme égale au triple de celle-ci.

ART. 14.

§ 1er. Pour l'exécution des obligations qui leur incombent en vertu de la présente loi, les sociétés belges ayant tous leurs établissements à l'étranger sont tenues de faire agréer, par l'admini-

De schatplichtigen of hunne vertegenwoordigers zijn gehouden de boeken ter beschikking van de aangestelden te leggen.

ART. 12.

Bij gebreke van aangifte, bij gebreke van overlegging der bewijsstukken, ingeval van weigering inzage te laten nemen van de boeken, of bij ernstig vermoeden van onechtheid, is het beheer bevoegd om, van ambtswege, de taxe van den schatplichtige te bepalen, naar verhouding van het vermoedelijk bedrag van zijne inkomsten, winsten of wedden, geschat met inachtneming van die der andere schatplichtigen en van de algemeene bekendheid.

ART. 13.

§ 1. Voor alle overtreding van de bepalingen van artikel 4, § 3, en van de artikelen 6, 10, 11 en 14, § 2, wordt eene boete verbeurd van 50 frank tot 1,000 frank.

Indien de stukken, overgelegd tot staving van de aangifte niet voldoende zijn tot het onderzoek daarvan, dan is de boete verschuldigd alsof geene overlegging van deze stukken hadde plaats gehad.

§ 2. Wordt in de aangifte bedrog gepleegd, dan is, buiten de taxe, eene som gelijk aan driemaal het bedrag daarvan, wegens boete, verschuldigd.

ART. 14.

§ 1. Voor de uitvoering van de verplichtingen welke krachtens deze wet op hen rusten, zijn de Belgische vennootschappen, die al hunne inrichtingen in het buitenland hebben, gehouden

nistration des contributions, une garantie réelle ou une caution personnelle. Les conditions de l'agrément seront déterminées par arrêté royal.

§ 2. Les sociétés étrangères opérant en Belgique doivent faire agréer par ladite administration, avant toute opération en Belgique, au moins un représentant responsable établi dans le pays et offrant les garanties nécessaires de solvabilité.

En cas de décès de ce représentant, de retrait de son agrément ou d'événement entraînant son incapacité, il est pourvu à son remplacement dans le délai de deux mois.

§ 3. A défaut ou en cas d'insuffisance des garanties prévues aux §§ 1er et 2, les redevables et leurs représentants légaux sont tenus personnellement et solidairement du paiement de la taxe, des additionnels et des amendes éventuelles.

ART. 15.

Sont exempts de la taxe :

1° La société nationale des chemins de fer vicinaux ;

2° Les sociétés ayant pour objet exclusif soit la construction, l'achat, la vente ou la location d'habitations ouvrières ou d'habitations à bon marché, soit des prêts pour la construction ou l'achat d'habitations de l'espèce ;

3° Les associations de communes et de particuliers pour l'établissement de services de distribution d'eau ;

4° La société du Crédit communal, celle du Canal et des installations maritimes de Bruxelles, et toutes autres qui

een zakelijken waarborg of een persoonlijk borg door het beheer der belastingen te doen aannemen. De voorwaarden van aanneming worden bij koninklijk besluit vastgesteld.

§ 2. De vreemde in België handelende vennootschappen moeten, vóór alle verrichting in België, ten minste een aansprakelijken vertegenwoordiger, in het land gevestigd en de noodige waarborgen van solvabiliteit aanbiedende, door gemeld beheer doen aannemen.

Ingeval van overlijden van dezen vertegenwoordiger, van intrekking zijner aanneming of van eene gebeurtenis hebbende zijne onbevoegdheid tot gevolg, wordt binnen den termijn van de twee maanden in zijne vervanging voorzien.

§ 3. Bij gebreke of ingeval van ontoereikendheid der waarborgen voorzien onder §§ 1 en 2 zijn de schatplichtigen en hunne wettige vertegenwoordigers persoonlijk en hoofdelijk gehouden de taxe, de opcentiemen en de mogelijke boeten te betalen.

ART. 15.

Worden vrijgesteld van de taxe :

1° De nationale maatschappij der buurtspoorwegen ;

2° De maatschappijen hebbende uitsluitend ten doel, ofwel de stichting, den aankoop, den verkoop of de verhuring van werkmanswoningen of van goedkoope woningen, ofwel leeningen voor het stichten of aankopen van dergelijke woningen ;

3° De vereenigingen van gemeenten en van particulieren tot het inrichten van diensten voor waterbezorging ;

4° De maatschappij van het Gemeentekrediet, die van de Vaart- en haveninrichtingen van Brussel, en alle andere

seraient constituées, à l'intervention des pouvoirs publics, dans un but d'utilité générale.

ART. 16.

Les dispositions légales concernant l'établissement des cotisations, le recouvrement, les réclamations, les procès-verbaux, les poursuites, les prescriptions, le privilège et l'hypothèque légale en matière de droit de patente, sont rendues applicables à la taxe établie par la présente loi, en tant que celle-ci ne déroge point à ces dispositions.

ART. 17.

La taxe relative aux administrateurs et commissaires de sociétés et celle à charge d'autres particuliers (n°s 3 et 4 de l'art. 1er) est assimilée au droit de patente pour la supputation du cens d'éligibilité au Sénat et pour la formation des listes des jurés, des électeurs aux tribunaux de commerce et des électeurs pour le Conseil supérieur de l'industrie et du commerce.

ART. 18.

Le Gouvernement peut autoriser les provinces et les communes à établir des centimes additionnels sur la taxe réglée par la présente loi, exception faite quant à la taxe se rapportant à des bénéfices réalisés à l'étranger dans des établissements distincts (§ 2 de l'art. 7).

A partir de l'exercice 1915, les additionnels provinciaux et communaux réunis ne pourront dépasser la taxe au profit de l'État.

die, door bemiddeling der openbare machten, ten algemeenen nutte mochten opgericht worden.

ART. 16.

De wettelijke bepalingen betreffende het vestigen der aanslagen, de invordering, de bezwaren, de processen verbaal, de vervolgingen, de verjaringen, het voorrecht en de wettelijke hypotheek in zake patentrecht worden van toepassing gemaakt op de bij deze wet gevestigde taxe, voor zooveel deze van die bepalingen niet afwijkt.

ART. 17.

De taxe betreffende de beheerders en commissarissen van vennootschappen en die ten laste van andere particulieren (n°s 3 en 4 van art. 1) wordt met het patentrecht gelijkgesteld voor de raming van den cijns van verkiesbaarheid tot den Senaat en voor de samenstelling van de lijsten der gezworenen, der kiezers voor de rechtbanken van koophandel en der kiezers voor den Hoogerem Raad van nijverheid en koop handel.

ART. 18.

De Regeering kan de provinciën en gemeenten machtigen opcentiemen op de door deze wet bepaalde taxe te stellen, uitgezonderd wat betreft de taxe in verband met de winsten in het buitenland behaald in onderscheidene inrichtingen (§ 2 van art. 7).

Van het dienstjaar 1915 af, mogen de provincie- en gemeentelopcentiemen te zamen de taxe ten voordeele van den Staat niet overtreffen.

Dispositions transitoires.
Abrogations.

ART. 19.

§ 1er. Le droit de patente des sociétés belges et étrangères par actions et de leurs administrateurs et commissaires, de même que les impositions provinciales ou communales similaires, continueront à être perçus sur les bénéfices ou les traitements afférents aux exercices sociaux clôturés avant le 16 juin 1913.

§ 2. La redevance proportionnelle sur les mines restera également exigible en 1913 sur le produit net de l'exploitation pendant l'année 1912, déduction faite, le cas échéant, du prorata de ce produit qui serait compris dans les bilans clôturés après le 15 juin 1913.

§ 3. La première taxe sera établie :

a) A charge des sociétés par actions, sur les revenus, bénéfices ou traitements des exercices sociaux prenant fin postérieurement au 15 juin 1913;

b) A charge des autres redevables, sur les bénéfices de l'année 1913.

ART. 20.

§ 1er. Sont abrogés à partir de la mise en vigueur de la présente loi, le littéra O de l'article 3 et le cinquième alinéa de l'article 21 de la loi du 21 mai 1819 sur le droit de patente.

§ 2. Seront abrogés à partir du 1er janvier 1914 :

1° Les dispositions des articles 33 à 35 et 37, 1er alinéa, de la loi du 21 avril 1810, en tant qu'elles concernent la redevance proportionnelle sur les mines;

2° Le tableau IX annexé à la loi du 21 mai 1819 et les numéros 1, 2, 7 et 12 du tableau XIV annexé à cette loi;

Overgangsbepalingen.
Afschaffingen.

ART. 19.

Het patentrecht van de Belgische en vreemde vennootschappen op aandelen en van hunne beheerders en commissarissen, evenals de gelijkaardige provinciale- en gemeentebelastingen, zullen voortgaan met geheven te worden op de winsten of de wedden verbonden aan de vóór 16 Juni 1913 afgesloten maatschappelijke boekjaren.

§ 2. Het evenredig mijnrecht blijft insgelijks, in 1913, opvorderbaar op de zuivere opbrengst van de ontginning gedurende het jaar 1912, na aftrek, bij voorkomend geval, van het evenredig gedeelte van die opbrengst dat mocht begrepen zijn in de na 15 Juni 1913 afgesloten balansen.

§ 3. De eerste taxe wordt gevestigd :

a) Ten laste der vennootschappen op aandelen, op de inkomsten, winsten of wedden der maatschappelijke boekjaren eindigende na 15^{en} Juni 1913;

b) Ten laste der andere schatplichtigen op de winsten van het jaar 1913.

ART. 20.

§ 1. Worden afgeschaft van het in werking stellen dezer wet af : littera O van artikel 3 en het vijfde lid van artikel 21 der wet van 21 Mei 1819 op het patentrecht;

§ 2. Worden afgeschaft van 1 Januari 1914 af :

1° De bepalingen van artikelen 33 tot 35 en 37, 1° alinea, der wet van 21 April 1810 in zoover zij betrekking hebben op het evenredig mijnrecht;

2° Tabel IX gevoegd bij de wet van 21 Mei 1819 en de nummers 1, 2, 7 en 12 van tabel XIV gevoegd bij deze wet;

3 ^o L'article 9 de la loi du 6 avril 1823;	3 ^o Artikel 9 der wet van 6 April 1823;
4 ^o Les trois premiers alinéas de l'article 3 de la loi du 22 janvier 1849;	4 ^o De drie eerste leden van artikel 3 der wet van 22 Januari 1849;
5 ^o L'article 12 de la loi du 5 juillet 1871;	5 ^o Artikel 12 der wet van 5 Juli 1871;
6 ^o Les articles 2, 3 et 5 de la loi du 24 mars 1873;	6 ^o Artikelen 2, 3 en 5 der wet van 24 Maart 1873;
7 ^o L'article 1 ^{er} de la loi du 18 mars 1874;	7 ^o Artikel 1 der wet van 18 Maart 1874;
8 ^o Les articles 1 à 3 de la loi du 28 décembre 1904;	8 ^o Artikelen 1 tot 3 der wet van 28 December 1904;
9 ^o La loi du 29 mars 1906;	9 ^o De wet van 29 Maart 1906;
10 ^o Les articles 3 et 4 de la loi du 24 décembre 1906;	10 ^o Artikelen 3 en 4 der wet van 24 December 1906;
11 ^o L'article 1 ^{er} de la loi du 30 décembre 1908.	11 ^o Artikel 1 der wet van 30 December 1908.
Donné à Bruxelles, le 31 mai 1913.	Gegeven te Brussel, den 31 Mei 1913.

ALBERT.

PAR LE ROI :
Le Ministre des Finances,

VAN 'S KONINGS WEGE :
De Minister van Financiën,

M. LEVIE.

BILLAGÉ.

HUIDIGE WETGEVING.

Wet van 21 April 1810.

ART. 33. — De eigenaars van mijnen zijn gehouden aan den Staat een vast mijrecht, en een mijrecht geëvenredigd aan de opbrengst der ontginning, te betalen.

ART. 34. — Het vast recht is een jaarrecht en wordt geregeld volgens de oppervlakte van deze ⁽¹⁾; het zal 10 frank per vierkanten kilometer bedragen.

Het evenredig recht zal eene jaarlijksche belasting uitmaken, waaraan de mijnen op hunne voortbrengselen zullen onderworpen zijn.

ART. 35. — Het evenredig recht zal elk jaar, gelijk de andere openbare belastingen, door de Staatsbegroting geregeld worden; nochtans zal het nooit 5 t. h. der zuivere opbrengst mogen overtreffen ⁽²⁾. Er zal een abonaement kunnen verleend worden aan diegenen onder de mijneigenaars, die zulks zullen vragen.

ART. 37. — Het evenredig recht zal gevestigd en geïnd worden zooals de grondbelasting.

Wet van 21 Mei 1819.

ART. 3, litt. O. — Zullen niet van patent behoeven te zijn voorzien :

O) De eigenaars en ondernemers van steengroeven, veengraverijen, steenkolen en andere mijnen en groeven, welke zich bepalen bij den verkoop *in natura* der door hen uitgegraven stoffen.

ART. 21. —

De aangifte der maatschappijen, in de tabel n^r 9 vermeld, zal moeten geschieden in de gemeenten waar de beheerders derzelve woonachtig zijn ⁽³⁾.

TABEL N^r 9.*Naamlooze vennootschappen.*

229) Het recht van patent, verschuldigd door de maatschappijen en genootschappen, in het Wetboek van koophandel bekend onder de benaming

⁽¹⁾ Men leze : van de vergunning.

⁽²⁾ Het bedraagt 2 1/2 t. h., ongerekend 25 opcentiemen.

⁽³⁾ Bepaling stilzwijgenderwijze ingetrokken door § 2 van artikel 1 der wet van 28 December 1904.

van naamlooze maatschappijen, welke de zeevaart, het drijven van handel, fabrieken of molens, het doen van verzekeringen, de visscherij, reederij of, in het algemeen, eenige, uit derzelver aard en volgens den geest dezer wet, aan het patentrecht onderhevige onderneming of handeling ten onderwerp hebben (de in tabel n° 15 omschrevene alleen uitgezonderd, als welke steeds zullen worden belast, volgens de bepalingen, in die tabel ⁽¹⁾ voorkomende), zal berekend worden tegen 2 t. h. ⁽²⁾ van het gezamenlijke beloop der te doene uitdeelingen, de aflossingen of accressen van het kapitaal, welke mochten plaats hebben, daaronder niet begrepen.

Zullende de directeuren der gezegde maatschappijen gehouden zijn zich telkens, wanneer zij voornemens zijn eene uitdeeling te doen, en alvorens daartoe overtegaan, aan te melden, ter voldoening van het, in evenredigheid der voorgenomene uitdeelingen verschuldigde, patentrecht; blijvende zij daarenboven verplicht, om bij gelegenheid der algemeene beschrijving, de, onder hunne beheering staande maatschappij voor memorie, in het register der patentplichtigen te doen inschrijven, ten einde aan dezelve een patent worde uitgereikt voor hetwelk, zoo lang geene uitdeelingen plaats hebben, geene rechten zullen worden geëischt ⁽³⁾.

TABEL XIV.

348) 1. Bankiers voor vreemde mogendheden, waardoor verstaan worden alle zoodanige, welke zich, met het doen van geldleeningen voor vreemde mogendheden, of met het betalen van renten, voor rekening van dezelve, belasten.

En zal dit beroep met geen ander hoegenaamd, zelfs ook niet met de in de tabellen n^{rs} 9, 10 en 11, of in deze tabel vermelde, als verwant mogen beschouwd worden.

349) 2. Wisselhandelaars in het groot (bankiers).

354) 7. Kooplieden of kommissionnairs in openbare effecten, obligatiën en fondsen.

359) 12. Geldwisselaars.

Wet van 6 April 1823.

ART. 9. — Het recht volgens tabel n° 9, dus verre van naamlooze maatschappijen gevorderd, ten bedrage van 2 t. h. van het gezamentlijke beloop der te doene uitdeelingen zal slechts gevorderd worden ten bedrage

(1) Gewijzigd bij artikel 3 der wet van 24 December 1906.

(2) Die taxe werd meermaals gewijzigd (zie art. 9 der wet van 6 April 1823, art. 3 der wet van 22 Januari 1849, art. 12 der wet van 5 Juli 1871 en de art. 9 en 10 der wet van 29 Maart 1906).

(3) Gewijzigd bij artikel 9 der wet van 6 April 1823, bij artikel 3 van deze van 22 Januari 1849, door de wet van 29 Maart 1906 en bij artikel 4 van deze van 24 December 1906.

van $1\frac{1}{5}$ t. h. van het dividend, doch aflossingen en accressen van kapitaal, zullen van nu voortaan onder de uitdeelingen, over welke de belasting loopt, worden begrepen. De maatschappijen intusschen welke van hunne primitieve inlagen kunnen doen blijken, mitsgaders van de aflossingen, welke sedert daarop gedaan zijn, zoodat de werkelijke aflossingen van het opgenomene of gefourneerde kapitaal duidelijk van de uitdeelingen kunnen worden onderscheiden, zullen, op dien voet, de belasting van dusdanige aflossingen niet verschuldigd zijn.

Wet van 22 Januari 1849.

ART. 3. — Het patentrecht der naamlooze vennootschappen wordt bepaald op $4\frac{2}{5}$ t. h. ⁽¹⁾ van het beloop der jaarlijksche winsten.

Onder winsten wordt verstaan: de interesten der ingebrachte hoofdsommen, de dividenden en over 't algemeen al de sommen, verdeeld onder welk voorgeven ook, met inbegrip van die welke tot de aangroeiing van het maatschappelijk kapitaal en tot de reservefondsen bestemd zijn.

Voor de uitvoering dezer bepaling, zijn de bestuurders of beheerders der patentplichtige naamlooze vennootschappen gehouden, in de aangifte, het tijdstip aan te duiden waarop de jaarlijksche balans moet worden opge maakt.

.

Wet van 5 Juli 1871.

ART. 12. — Het patentrecht der naamlooze vennootschappen wordt verhoogd tot 2 t. h. der jaarlijksche winsten ⁽²⁾.

Wet van 24 Maart 1873.

ART. 2. — De Belgische en de vreemde verzekeraars in België werkende zijn onderworpen aan een patentrecht berekend op den voet van 2 t. h. der netto winsten gedurende het vorige jaar verwezenlijkt.

De winsten door de Belgische agenten van vreemde verzekeraars verwezenlijkt zijn alleen trefbaar met het recht, ter uitsluiting der andere winsten van deze waarborgers. Hun voornaamste agent in België is de belasting verschuldigd ⁽³⁾.

ART. 3. — Het bewijs der winsten geschiedt bij middel der geschriften door deze patentplichtigen gehouden overeenkomstig met het Wetboek van koophandel.

(1) Zie verwijzing (2) blz. 20.

(2) Bij het recht in hoofdsom voegen zich 20 opcentiemen ten voordeele van den Staat; zie overigens verwijzing (1) bldz. 20.

(3) De verzekeraars handelende in vennootschappen op aandeelen zijn onderworpen aan de wetsbepalingen betreffende het patentrecht der vennootschappen op aandeelen in het algemeen (art. 1 der wet van 29 Maart 1906).

Bij gebrek aan voorlegging van deze geschriften, wordt het patentrecht vastgesteld, overeenkomstig met het artikel 22 der wet van 21 Mei 1819 en van het artikel 3 der wet van 22 Januari 1849, op het middencijfer der patentrechten door de gelijksoortige Belgische naamlooze maatschappijen betaald, welke gedurende het voorgaande jaar winsten verwezenlijkt hebben; indien de aldus aangeslagen verzekeraar onderscheidene vakken van verzekeringen uitoefent, zal hij het middencijfer van elke dezer betalen.

ART. 5. — Voor hetgeen betreft de toepassing van het patentrecht verschuldigd door de naamlooze vennootschappen worden de sommen, betaald ten titel van belasting aan Staat, provinciën of gemeenten, aanzien als deel uitmakende van de maatschappelijke lasten.

Wet van 18 Maart 1874.

ART. 1. — De vennootschappen bij wijze van geldschieting op aandeelen worden gelijk gesteld met de naamlooze vennootschappen voor hetgeen betreft de heffing, het bedrag en de ontvangst van het patentrecht.

Wet van 24 Juni 1885.

ART. 11. — De Maatschappij (Nationale der Buurtspoorwegen) mag door de provinciën of de gemeenten aan geen en cijnsplicht onderworpen worden wegens de vergunningen welke haar werden toegestaan: zij is vrij van het patentrecht.

Wet van 6 Juli 1891.

ART. 4. — De samenwerkende genootschappen, hetzij ze uitsluitend handelen met hunne leden, hetzij ze hunne verrichtingen uitstrekken tot niet bij hen aangesloten personen, worden, uit hoofde der stielen, beroepen, handels- of nijverheidszaken die zij uitoefenen, aan dezelfde patentrechten onderworpen als die welke opgelegd zijn aan bijzondere personen voor de uitoefening van stielen, beroepen, handels- of nijverheidszaken van denzelfden aard.

Wanneer zij 't bedrijf van koopman-winkelier uitoefenen, dan kunnen die genootschappen verplicht worden het bedrag van hunnen verkoop bij middel hunner boeken en inventarissen te bewijzen.

Die bepalingen zijn niet toepasselijk op de maatschappijen welke voor uitsluitend doel hebben het bouwen, aankopen, verkoopen of verhuren van woningen voor de werkende klassen bestemd.

Wet van 28 December 1904.

ARTIKEL EEN. — § 1. De naamlooze vennootschappen en de vennootschappen bij wijze van geldschieting op aandeelen, alsmede hare beheerders

en commissarissen, gouverneurs, bestuurders, censoren en anderen die eene betrekking uitoefenen welke overeenkomt met degene van beheerder of van commissaris, worden door het patentrecht belast in de gemeente waar de vennootschap hare bestuurlijke hoofdinstelling heeft ⁽¹⁾.

§ 2. De verschillende bij § 1 aangehaalde patentplichtigen doen hunne aangifte ten kantore der rechtstreekse belastingen waarvan afhangt de gemeente aangeduid bij dezelfde bepaling.

ART. 2. — § 2 van artikel 4 der wet van 30 December 1904 inhoudende de Begrooting van 's Lands Middelen voor het dienstjaar 1902 wordt door de volgende bepalingen vervangen :

« Bij wijziging in artikel 6 der wet van 21 Mei 1849 en in tabel n° 11 gevoegd bij die wet, worden de beheerders en commissarissen van de naamlooze vennootschappen en van de vennootschappen bij wijze van geldschieting met aandeelen, erinbegrepen de gouverneurs, bestuurders, censoren en anderen die eene betrekking uitoefenen welke overeenkomt met degene van beheerder of van commissaris, met patentrecht belast op voet van het bedrag van hunne wedden, vooraflichtingen en andere bijbaten, volgens de taxe vastgesteld voor het patentrecht der vennootschappen. »

ART. 3. — § 1. De belastingen der patentplichtigen aangehaald bij artikel één dezer wet worden, ieder jaar, respectievelijk gesteld op de winsten van het afgelopen dienstjaar en op de wedden, vooraflichtingen en andere bijbaten van gemeld dienstjaar.

§ 2. De belastingen, welk ook het tijdstip weze waarop zij worden vastgesteld, behooren tot de ontvangsten van het jaar waarin het maatschappelijk dienstjaar ten einde loopt.

Wet van 29 Maart 1906.

ARTIKEL EEN. — De toepassing van de artikelen 2 en 3 der wet van 24 Maart 1873, betreffende het patentrecht der verzekeraars, wordt beperkt tot de Belgische of vreemde verzekeraars, andere dan de vennootschappen op aandeelen. Deze worden beheerd door de wettelijke bepalingen die betreffen het patentrecht der vennootschappen op aandeelen in het algemeen.

Van de vreemde vennootschappen op aandeelen hebbende inrichtingen in België.

Art. 2. — § 1. Het evenredig patentrecht verschuldigd op het bedrag harer jaarlijksche winsten door de vennootschappen op aandeelen, onderworpen aan de Belgische wet, is toepasselijk op de vreemde vennoot-

⁽¹⁾ Zie, voor de plaats van aanslag der vreemde vennootschappen op aandeelen, het artikel 5 der wet van 29 Maart 1906.

schappen van gelijken aard, hebbende in België één of meer inrichtingen welke ook, zooals zetels van handelsverrichtingen, hulphuizen of agent-schappen.

Het recht is verschuldigd ter oorzake van al de handelingen verricht door gemelde inrichtingen of door dezer tusschenkomst.

§ 2. De wettelijke bepalingen betreffende het patentrecht der vennootschappen op aandeelen, onderworpen aan de Belgische wet, zijn toepasselijk op de vreemde vennootschappen bedoeld bij § 1, voor zoover deze wet er niet van afwijkt.

ART. 3. — § 1. Ten zetel van de Belgische inrichting wordt afzonderlijk boek gehouden van al de handelingen door die inrichting of door hare tusschenkomst verricht.

§ 2. De vorige bepaling is, bij voorkomend geval, van toepassing op elke afzonderlijke inrichting die de vennootschap in België bezit.

ART. 4. — § 1. De vreemde vennootschap is gehouden door het bestuur van rechtstreeksche belastingen te doen aannemen, vóór alle verrichting in België, ten minste één aansprakelijken vertegenwoordiger, in België gevestigd, biedende de noodige waarborgen van solvabiliteit aan, die zich persoonlijk, bij geschrifte, zal verbinden tot het betalen van het recht ten bate des Staats en van de eventueele boeten, alsmede van de opcentiemen gesteld door de provinciën of door de gemeenten en van de bijzondere taxes door die besturen gesteld naar den maatstaf der handelsverrichtingen of der winsten van de vennootschappen op aandeelen.

§ 2. Ingeval van overlijden van den aansprakelijken vertegenwoordiger, van intrekking zijner aanneming of van eene gebeurtenis hebbende zijne onbevoegdheid voor gevolg, voorziet de vennootschap, binnen twee maanden, in diens vervanging.

ART. 5. — § 1. Bezit de vennootschap in België slechts een enkele inrichting of slechts ééne hoofdinrichting waarvan hulphuizen of agent-schappen afhangen, dan wordt zij aangeslagen in de gemeente waar de eenige inrichting of de hoofdinrichting haren zetel heeft.

§ 2. Bezit de vennootschap in het land afzonderlijke inrichtingen, dan wordt de aanslag gedeeltelijk voor elke dezer inrichtingen gedaan in de gemeente waar zij haar zetel heeft.

ART. 6. — § 1. Binnen twee maanden na de goedkeuring van de algemeene balans der vennootschap en van de rekening der winsten en verliezen, en ten laatste zes maanden na de sluiting van het maatschappelijk dienstjaar, wordt door den aansprakelijken vertegenwoordiger, tegen ontvangstbewijs, afgegeven aan den controleur der rechtstreeksche belastingen van het gebied waar, volgens artikel 5, de vennootschap dient te worden aangeslagen, eene door hem ondertekende verklaring waarin het bedrag der belastbare winsten wordt vermeld.

Bij voorkomend geval wordt, voor iedere afzonderlijke inrichting, eene onderscheiden verklaring gedaan.

§ 2. De verklaring wordt gestaafd :

1° Met eene kopie van de balans en van de rekening bedoeld bij § 1, met die van de beraadslagingen waarbij dezelve worden goedgekeurd, en met die van de verslagen of rapporten welke daarop betrekking hebben;

2° Wordt, zich beperkende tot de zaken van de Belgische inrichting, eene afzonderlijke balans en eene afzonderlijke rekening van de winsten en de verliezen opgemaakt, — met eene kopie dezer bewijsstukken;

3° Bij gebreke van eene afzonderlijke balans en van eene afzonderlijke rekening van winsten en verliezen, — met een samenvattenden staat opgevend het bedrag, per soort, der verschillende handelingen door de Belgische inrichting of dezer tusschenkomst verricht, en behelzende de schatting der winsten volgens de soort van verrichtingen.

De stukken bedoeld bij n^r 1° worden voor juist verklaard door het beheer der vennootschap, en die bedoeld bij n^{rs} 2° en 3° door den bestuurder van de Belgische inrichting, alsmede door den aansprakelijken vertegenwoordiger, indien de bestuurder de hiertoe noodige bevoegdheid niet bezit.

§ 3. Worden alleen in vermindering toegelaten ten titel van algemeene kosten of van kosten van bestuur de uitgaven van die soort in de Belgische inrichting gedaan.

§ 4. Het college van zettters of, bij onstentenis van hetzelfde, het bestuur van rechtstreeksche belastingen mag, mits bijzondere machtiging van den Minister van Financiën, in al de gevallen doen overgaan door een lid van gezegd college, bijgestaan door eenen ambtenaar hebbende ten minste den graad van controleur, tot het opzoeken en nazien, in de boeken en stukken gehouden ten zetel der Belgische inrichting, van de bestanddeelen die noodig zijn tot het vaststellen van het bedrag der belastbare winsten.

De aansprakelijke vertegenwoordiger is gehouden die boeken en stukken ter beschikking van de aangestelden te leggen.

ART. 7. — Bij niet-verklaring, bij niet-afgifte der bewijsstukken, bij weigering de geschriften en stukken, bedoeld in artikel 6, § 4, mede te deelen, of bij gewichtig vermoeden van onnauwkeurigheid, heeft het bestuur het recht om van ambtswege te bepalen het bedrag van het recht wegens de vermoedelijke winsten, berekend bij vergelijking met de Belgische vennootschappen van gelijken aard.

ART. 8. § — 1. Voor elke overtreding van de bepalingen van de artikelen 3 en 4 en van de §§ 1, en 4, 2° alinea, van artikel 6, wordt eene boete opgelegd van 50 frank tot 1,000 frank.

Indien de stukken, tot staving van de verklaring overgelegd te dezer nazien onvoldoende zijn, dan is, zoo daartoe redenen bestaan, de boete verschuldigd alsof geene overlegging van deze stukken hadde plaats gehad.

§ 2. Wordt in de verklaring bedrog gepleegd, dan is, buiten het recht, wegens boete verschuldigd eene som gelijk aan het dubbel van dit recht.

TITEL III.

*Van de aan de Belgische wet onderworpen vennootschappen op aandelen,
hebbende inrichtingen in den vreemde.*

ART. 9. — § 1. Het patentrecht verschuldigd door de vennootschappen op aandelen, onderworpen aan de Belgische wet, wordt tot de helft verminderd voor die waarvan al de zetels van handelsverrichtingen zich in den vreemde bevinden.

§ 2. Diezelfde vennootschappen zijn vrijgesteld van de betaling der opcentiemen, wegens patentrecht gesteld door de provinciën en door de gemeenten, alsmede van die der bijzondere taxes door die besturen gesteld naar den maatstaf der handelsverrichtingen of der winsten van de vennootschappen op aandelen.

§ 3. Voor de uitvoering der verplichtingen haar in zake van patentrecht opgelegd, is de vennootschap gehouden eene zakelijke borgstelling of een persoonlijken borgtocht te doen aannemen door het bestuur der rechtstreeksche belastingen.

De voorwaarden van aanneming worden bij koninklijk besluit vastgesteld ⁽¹⁾.

Bij gebreke van aangenomen borgstelling of borgtocht, zijn de beheerders der vennootschap persoonlijk en solidair aansprakelijk voor de betaling van het recht.

ART. 10. — § 1. De vennootschappen die, en in België, en in den vreemde inrichtingen bezittende, een patentrecht verschuldigd zijn, genieten de vermindering en de vrijstelling bepaald bij §§ 1 en 2 van artikel 9, binnen de grenzen der winsten behaald in de afzonderlijke inrichtingen die in den vreemde zijn gelegen.

§ 2. Worden geacht te zijn afzonderlijke inrichtingen, al de zetels van handelsverrichtingen, hulphuizen of agentschappen die, alhoewel afhangende van de vennootschap, een eigen bestuur en personeel hebben alsmede eene bijzondere boekhouding.

§ 3. Met het oog op de toepassing van § 1, wordt de schatting van het bedrag der winsten gedaan in de jaarlijksche verklaring en deze wordt gestaafd met eene balans of bijzondere rekening betreffende elke afzonderlijke inrichting in den vreemde gelegen, of met de andere stukken die noodig zijn tot onderzoek naar de echtheid van het bedrag der aldaar behaalde winsten.

ART. 11. — De vermindering en de vrijstelling bepaald bij §§ 1 en 2 van artikel 9 en bij § 1 van artikel 10 strekken zich niet uit tot de beheerders, commissarissen en andere die dergelijke betrekking uitoefenen bij de vennootschappen, door die bepalingen bedoeld.

(1) Zie koninklijk besluit van 28 Februari 1907, blz. 28.

OVERGANGSBEPALINGEN.

HET IN WERKING TREDEN DER WET.

ART. 12. — § 1. Het afzonderlijk boekhouden, bedoeld bij artikel 3, zal geschieden door elke vreemde vennootschap hebbende thans één of meer inrichtingen in België, te beginnen van den eersten dag der derde maand volgende op den datum van de afkondiging dezer wet, op straffe der boete waarmede § 4 van artikel 8 bedreigt.

§ 2. De bij § 4 van artikel 4 opgelegde verplichting tot het doen aannemen van ten minste één aansprakelijken vertegenwoordiger dient te worden vervuld door elke vreemde vennootschap hebbende thans eene of meer inrichtingen in België, binnen twee maanden na de afkondiging van deze wet, op straffe der boete bepaald bij § 4 van artikel 8.

ART. 13. — Het patentrecht zal, voor de eerste maal, volgens de bepalingen van deze wet worden gesteld op de winsten der maatschappelijke dienstjaren welke na 30 Juni 1906 een eind nemen.

De eerste aanslag der vreemde vennootschappen zal, bij voorkomend geval, van ambtswege worden gesteld in overeenkomst met artikel 7.

Wet van 24 December 1906.

ART. 3. — Met wijziging in de bepalingen der tabels n° 9 en 13 gevoegd bij de wet van 24 Mei 1849, worden de naamlooze vennootschappen of die bij wijze van geldschieting op aandelen hebbende tot doel de ondernemingen aangeduid in gemelde tabel 13, voor hetgeen de heffing, het bedrag en de ontvangst van het patentrecht betreft, onderworpen aan de behandeling als die toegepast op de vennootschappen op aandelen in het algemeen.

ART. 4. — De vier laatste leden van artikel 3 der wet van 22 Januari 1849 betreffende het patentrecht der naamlooze vennootschappen worden vervangen door de volgende bepalingen :

Binnen twee maanden na de goedkeuring van de balans en van de rekening der winsten en verliezen, en ten laatste zes maanden na de sluiting van het maatschappelijk dienstjaar, wordt tegen ontvangstbewijs, afgegeven aan den controleur der rechtstreeksche belastingen van het gebied waar de vennootschap dient te worden aangeslagen, eene verklaring waarin het bedrag der belastbare winsten wordt vermeld.

Deze verklaring moet behoorlijk worden gestaafd met eene gewaarmerkte kopie van de balans en van de rekening der winsten en verliezen en met eene behoorlijk gewaarmerkte lijst waarin worden opgegeven de namen en woningen der beheerders, commissarissen en anderen die dergelijke betrekking uitoefenen, alsmede het bedrag hunner wedden, vooraflichtingen en andere bijbaten welke tot grondslag van het patentrecht dienen.

Het college van zettters of, bij ontstentenis van hetzelfde, het Bestuur van rechtstreeksche belastingen mag, mits bijzondere machtiging van den Minister van Financiën, doen overgaan door een lid van gezegd college, bijgestaan door eenen ambtenaar hebbende ten minste den graad van controleur, tot het nazien, in de boeken der vennootschap, van de echtheid der verklaring en der voormelde stukken.

De vertegenwoordigers der vennootschap zijn gehouden de boeken ter beschikking van de aangestelden te leggen.

Voor elke overtreding van dit artikel wordt eene boete verbeurd van 50 frank tot 1,000 frank.

Wordt in de verklaring bedrog gepleegd, dan is, buiten het recht, wegens boete verschuldigd eene som gelijk aan het dubbel van dit recht.

**Wet van 18 Oogst 1907 betreffende het vereenigen van gemeenten
en van particulieren
tot het inrichten van waterleidingen.**

ART. 13. — De bij deze wet beheerde maatschappijen worden met de gemeenten gelijkgesteld wat betreft de toepassing van de wetten op de rechten van registratie, van zegel, van griffie en van hypotheek.

Ze zijn vrij van het patentrecht en van elke soortgelijke provinciale of gemeentelijke taks.

Wet van 30 December 1908.

ART. 1. — § 1. De bepalingen betreffende het patentrecht der naamlooze vennootschappen en der commanditaire vennootschappen op aandeelen zijn van toepassing op de vennootschappen met beperkte verantwoordelijkheid of andere op aandeelen, die in België hun maatschappelijken zetel of hunne bestuurlijke hoofdinstelling hebben.

§ 2. De beheerders, commissarissen en alle anderen waardoor soortgelijke ambten worden waargenomen, die in België hun mandaat uitoefenen voor rekening van vennootschappen met beperkte verantwoordelijkheid of andere op aandeelen, zijn onderworpen aan hetzelfde stelsel als de beheerders en commissarissen van de naamlooze vennootschappen of commanditaire vennootschappen op aandeelen.

§ 3. De aanslagen vastgesteld voor de dienstjaren 1906 en volgende worden door bovenstaande bepalingen beheerscht.

Koninklijk besluit van 28 Februari 1907.

ART. 1. — Onder zakelijke borgstelling te verschaffen, voor de uitvoering der verplichtingen haar opgelegd in zake van patentrecht, door de aan de Belgische wet onderworpen vennootschappen op aandeelen, waar-

van al de zetels van handelsverrichtingen zich in den vreemde bevinden, wordt verstaan ofwel eene hypotheekvestiging van onroerende goederen, ofwel een borgtocht in geld of in openbare fondsen.

Voor het verschaffen van de geheele borgstelling mogen, desnoods, de beide voormelde wijzen van waarborg te gelijktijd worden gebruikt. Het bedrag hiervan moet voldoende zijn om de betaling te verzekeren van eene som gelijk aan het dubbel van het beloop van den vermoedelijken aanslag over één jaar en, daarenboven, van dat der kosten van vervolging en uitvoering.

Art. 2. — De onroerende goederen welke tot vestiging der hypotheek worden aangeboden, moeten in België gelegen zijn.

Geldt het gebouwde eigendommen, dan moet voor de aanneming der hypotheekvestiging bewijs worden gegeven van eene voldoende verzekering tegen brand en in de akte worden uitgedrukt, dat de regelmatige kwijting der premie jaarlijks zal worden bewezen, zooniet vervalt de vestiging der hypotheek en wordt de aanneming ingetrokken.

In al de gevallen moet bewijs worden gegeven van den eigendom en van de hypotheekvestiging op het onroerend goed en dient de waarde van hetzelfde te worden vastgesteld door al de middelen die tot bevestiging hiervan kunnen bijdragen, onder andere door eene waardeering van eenen algemeen als bevoegd erkenden deskundige, indien zulks van wege het bestuur wordt geëischt.

Art. 3. — De borgtochten in geld worden gestort in handen van den Staatskassier of diens agenten; in alles, namelijk voor wat den interest betreft die aan den deponent verschuldigd is, worden zij gelijk gesteld met de nederleggingen en de in bewaarderhandstellingen.

Art. 4. — Tot de aannemelijke fondsen behooren, in het algemeen, de titels aan toonder der Openbare Belgische Schuld en de inschrijvingen op naam ten Grootboeke dierzelfde Schuld.

De titels aan toonder worden nedergelegd in handen van den Staatskassier of diens agenten; de inschrijvingen op naam worden, zoowel op het Grootboek als op het bewijs, aangeteekend op den rand met eene vermelding waarbij vastgesteld wordt dat, zonder toestemming vanwege het bestuur, zij niet mogen worden vervreemd noch te gelde gemaakt.

Ander openbare fondsen worden slechts bij uitzondering aangenomen en enkel wanneer de Minister van Financiën hierin toestemt.

Art. 5. — De persoonlijke borgtocht of borgblijver moet zich in de volgende voorwaarden bevinden :

- a) In België gevestigd zijn;
- b) De bevoegdheid bezitten om, volgens de Belgische wet, overeenkomsten aan te gaan;
- c) Zijne woonstede hebben of deze kiezen in het gebied van het beroepshof waaronder de plaats van aanslag der vennootschap behoort;

d) Algemeen bekend zijn als hebbende een genoegzaam vermogen om in te staan voor de kwijting eener som gelijk aan het dubbel van den vermoedelijken aanslag over één jaar en, daarbij, voor de kosten van vervolging en uitvoering.

Die voorwaarde dient te blijken uit het bewijs van eigendom van in België gelegen goederen, zooals onroerende eigendommen, hypothecaire schuldvorderingen, inschrijvingen op naam ten Grootboeke der openbare schuld, enz.

ART. 6. — In de akten wordt, volgens het geval, bedongen dat zoo de zakelijke borgstelling of de solvabiliteit van den borgblijver onvoldoende zijn geacht om het even voor welke oorzaak, zooals de waardeverlaging van de onder hypotheek gestelde goederen of in pand gegeven fondsen, eene merkelijke vermindering van de fortuin des borgblijvers of de vermeerdering van het jaarlijksch bedrag der belasting, de vennootschap — op eerste verzoek vanwege het bestuur — gehouden is tot het stellen van een nieuw zakelijke borgstelling of een nieuw persoonlijken borgtocht, zoo niet wordt de aanneming ingetrokken en beschouwd als zijnde nietig en niet bestaande.

ART. 7. — Met de noodige inlichtingen en de rechtvaardigende bewijsstukken, wordt door de vennootschap, in handen van den controleur der plaats van aanslag, gesteld het ontwerp der akte van hypotheekvestiging, van borgtocht in geld of in titels aan toonder, van verpanding eener inschrijving op naam of van verbintenis van wege den borgblijver.

ART. 8. — De directeur der belastingen der provincie waarin de plaats van aanslag gelegen is, wordt gemachtigd tot het aannemen van de zakelijke borgstelling of den persoonlijken borgtocht.

In de akten wordt het bestuur vertegenwoordigd door den ontvanger der plaats van aanslag.
